

Fietsactieplan

“Lik op stuk!”

KLAPSTUK #11

Grensverleggend

PERSONEEL ALMA KEURT CAO GOED

Alma blijft bestaan

(foto Pieter Baert)

Het werd allemaal even erg spannend voor Alma afgelopen week. De nieuwe collectieve arbeidsovereenkomst (CAO) moest worden goedgekeurd, anders kon Alma wel eens de potten en pannen voorgoed in de kast zetten. Vrijdag is de CAO met 77 % van de stemmen goedgekeurd door het personeel.

Hanne Vermeiren

Het was bang wachten op nieuws over de CAO, die door het personeel al vooraf gestemd was. De collectieve arbeidsovereenkomst stelde dat het personeel een annualisering van de werktijd krijgt. Dat betekent dat de Alma-werknemers even veel uren als in het verleden werken, maar dat ze die mogen spreiden over de drukke en minder drukke periodes. Ook een brugpensioenregeling vanaf 55 jaar was inbegrepen in de CAO. Men hoopt een aantal fulltime contracten te veranderen in viertijfden of halftime contracten en zo tien voltijdse banen uit te sparen. Al die regelingen zouden moeten leiden tot een besparing van 250.000 euro zodat Alma dit jaar nog tot een break-even kan komen.

De CAO werd door het personeel goedgekeurd met 77% van de stemmen; Alma blijft bestaan. Concreet betekent dit dat er soms veel en soms wat minder personeel aanwezig zal zijn. Veel hangt af van hoe het personeel zich nu zal gedragen. Als niemand van de nieuwe mogelijkheden gebruik maakt, zijn we terug waar we voor vrijdag stonden.

VERENIGING VAN ACADEMISCH PERSONEEL VERDEDIGT VERKIEZINGEN

Proffen tegen plannen rector

De Vereniging van Academisch Personeel Leuven (VAPL) heeft ernstige bedenkingen bij de hervormingsplannen van rector André Oosterlinck. De officieuze proffen en assistentenvakbond vreest dat Oosterlinck de universiteit wil besturen als een bedrijf en geen rekening houdt met de eigenheid van de universitaire gemeenschap.

Laurens De Koster

Vorige week kwam André Oosterlinck uitgebreid in de media met zijn openingspeech. Hij pleitte daarin voor een moderner bestuur van de universiteit, waarin onder andere het zwaartepunt van de beslissingsmacht verhuist van de Academische Raad — met decanen, assistenten en studenten — naar de Raad van Bestuur — waar die groepen niet vertegenwoordigd zijn. Opmerkelijk was ook Oosterlincks pleidooi om de rectorverkiezingen af te schaffen en de rector “democratisch aan te duiden”.

De VAPL is sterk tegen die plannen

gekant. Voorzitter Bernard Himpens verspreidt via mail een brief met die visie van de VAPL: “De geest en ook het taalgebruik van deze openingstoespraak suggereren een visie op de universiteit als een bedrijf (...) Wij blijven geloven in de ‘Universitas’, een gemeenschap waarin professoren, pre- en postdoctorale onderzoekers, assistenten en studenten samen universiteit zijn.”

Volgens de VAPL blijven periodieke en vrije verkiezingen de beste manier om tot een efficiënt bestuur te komen. Ze verwijst daarbij naar de geschiedenis, die heeft uitgewezen dat democratie de beste garan-

tie biedt voor vrijheid, creativiteit en economische ontwikkeling. Bovendien meent de VAPL dat goede bestuurders bij voorkeur binnen de universiteit gezocht moeten worden. Als zou blijken dat er geen goede kandidaten te vinden zijn onder het academisch personeel, zou dit betekenen dat de universiteit haar taken niet goed vervult en er dus beter mee zou ophouden.

De essentie van het VAPL-standpunt is echter dat alle stakeholders van de K.U.Leuven hun verantwoordelijkheid moeten opnemen. Net door haar bestuurders zelf te verkiezen, wordt de hele academische wereld verantwoordelijk voor het beleid van de universiteit. Die situatie is veel beter dan een manager die enkele jaren blijft en “als het minder gaat, weer met een mooie opzeggingsvergoeding vertrekt... en puinhopen achterlaat.”

KRUISWOORDRAADSEL

COLUMN

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	■									■
2					■					
3								■		
4							■			
5		■				■				
6					■				■	
7				■						
8			■							
9						■				
10	■									■

Horizontaal

1 Koosnaampje van de rector 2 Rekening ter betaling van derden - Gebergte 3 Chemische stof - Titulo toto 4 Niet-dorstige plant - Bijlartmateriaal 5 Computerterm - Lichaamsdeel 6 Te bewonderen op het Foch-plein - Daar staat niemand graag op 7 Een zekere - Vogels 8 Muzieknoot - Maakt zwart 9 Vloeistof in bloed - Zuid-Frans dorpje 10 Hoogwaardigheidsbekleders in het universitaire landschap

Verticaal

1 Vuurmakers 2 Meisjesnaam - Schande 3 Van spinnen bang zijnd meisje - Symbool voor Renium 4 Figuur uit de Klassieke Oudheid - Jongensnaam 5 Alstublieft - Strijkt door het haar 6 Afkorting van helaas - Artiest op Nekka-nacht 7 Takje - Onderdeel van een waterscooter 8 Overdosis - Snaarinstrument 9 Luizeneitjes - Loven 10 Het meisje naast je in de aula

Dries De Smet

Oplossing doorloper Veto 1

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1	n	o	o	r	d	e	r	l	a	a	n	o	p	p	a	s
2	i	e	p	e	r	e	o	s	a	r	e	k	a	s	a	p
3	k	u	l	r	e	n	t	e	l	o	o	s	a	u	r	a
4	k	v	o	e	k	a	z	e	s	m	e	e	r	s	e	l
5	e	r	s	p	i	n	o	f	f	a	u	l	a	s	i	k
6	l	e	s	v	a	k	t	j	i	l	p	e	n	r	e	e
7	a	r	i	a	l	e	z	e	n	a	e	s	t	e	r	n
8	v	i	n	c	k	r	e	i	x	a	n	t	i	p	p	e
9	o	l	g	a	a	p	n	e	e	t	o	e	l	o	o	p
10	n	o	o	d	k	l	o	k	r	j	r	r	o	d	e	r
11	d	r	o	e	s	a	s	l	a	e	e	n	p	e	d	a
12	l	e	m	m	a	a	p	o	g	o	r	g	e	l	e	n
13	e	g	s	i	r	t	a	k	i	s	t	o	r	e	r	k
14	s	a	p	c	a	s	t	r	a	a	t	r	a	a	v	i
15	k	n	e	u	k	e	l	e	n	m	o	e	n	s	a	n
16	p	o	l	s	o	n	b	e	t	a	a	l	d	e	r	g

Meewerken, berichten, tips,....
Mail naar veto@veto.be

Ouders

Afgelopen week was het weer een topweek voor proffen en cafébazen. Overdag zaten de schoolbanken overvol met gretige studenten die 's avonds hun geluk beproefden op de Oude Markt. De elektriciteit hing als het ware in de lucht. Het was de tijd om naar de les te gaan, de proffen te keuren, je cursussen te kopen en in de avond met je nieuwe vrienden de suppoosten van de Tiensestraat het leven zuur te maken. Om een lang verhaal kort te maken: *student zijn, dat is men, of men is het niet*, luidens het aloude cantuslied.

Tot zover de idyllische situatie waarbij proffen, caféuitbaters en studenten in een staat van harmonie en symbiose met elkaar verkeren. Maar hoe komt het toch dat elk jaar weer de spanning van de eerste weken verloren gaat? Welnu, ik zeg het u: het zijn de ouders! Zij zijn het die het Leuvense nachtleven beheersen! Ik zal het proberen uit te leggen.

De eerste paar weken van het academiejaar bruist Leuven als nooit tevoren. Dat sprookje houdt nooit lang stand. Na het verstrijken van de eerste weken haakt namelijk een grote groep af. Dat zijn de studentes. Hoe komt dat? Laten we eens kijken naar de voorgeschiedenis van onze studentenpopulatie.

Het komt dikwijls voor dat de ouders instaan voor de opvoeding van zo iemand. Achttien jaar lang proberen zij het kind met raad en daad terzijde te staan: kleren wassen, eten geven, gezeur aanhoren, enzovoort, u kent het allemaal wel. Dit heeft tot gevolg dat er een emotionele band ontstaat tussen ouder en kind. Bij jongens blijft dat doorgaans een redelijk

oppervlakkige terwijl juist bij de dochters dit zeer intense vormen aanneemt. Op de één of andere manier ontardt dit gevoel in een soort van schuldgevoel richting hun ouders.

Dat hoeft allemaal nog niet zo problematisch te zijn. Ware het niet dat de ouders na achttien jaar van goede zorgen van het kind een tegenprestatie verwachten. En die tegenprestatie bestaat erin dat zoonlief of dochterlief zijn of haar diploma binnen een periode van vier of vijf jaar haalt. Excuseer, moet halen. Met klinkende resultaten welteverstaan. En daar gaat het nu fout met betrekking tot het nachtelijke studentenleven.

Omdat de gewetensband tussen ouder en mannelijke student nu eenmaal minder is, heeft de laatste er geen enkel probleem mee om leslokalen te mijden en zich te warmen in de cafés. Zijn vrouwelijke collega in het begin ook niet, maar na een paar weken speelt het schuldgevoel op en trekken zij zich en masse terug op hun kot en in de auditoria. De mannelijke student blijft nog een aantal weken langer hangen en trekt dan pas (weer) de lessen in. Want... waar de studentes zijn volgen hun mannelijke collega's.

En zo is de boosdoener voor de Leuvense middenstand niet de afwezige student maar zijn ouders. Ik besluit daarom met een leermoment voor de ouders:

"Laat uw kinderen vrij in Leuven, (lees: geen preken meer op zondagavond voordat uw zoon of dochter op de trein stapt) en verwacht na zes à zeven jaar een volledig volwassen individu terug met een diploma van de Universiteit van het Leven."

Ton van Weel, Jr.

WEL, de UNIVERSITAIRE WERKGROEP LITERATUUR EN MEDIA

Op niveau al 23 jaar praktische opleiding van auteurs, journalisten en mediadeskundigen.

Het eerste jaar start op donderdag 9 oktober, 20 u.

(lokaal Sociale Wetenschappen, Van Evenstr.2, boven Alma 2)

M.m.v. J. Bouveroux (VRT), L. Defour (D&D), H. Devroe (UWLM), R. Van Cauwelaert (Knack), F. Van Oostende (VTM), F. Van Passel (filmregisseur) en D. Verstraeten (VTM).

Tijdig inschrijven via: 016/22.93.24, zie ook <http://uwel.allegro.be>

CURSUS BRIDGE

Leer dit boeiende kaartspel op een prettige en moderne manier met

BRIDGECLUB PIETERMAN - LEUVEN
SNELCURSUS SPECIAAL VOOR STUDENTEN

10 woensdagen vanaf

15 oktober 2003

om 19 uur 30

LEOPOLD I STRAAT, 19 LEUVEN.

PRIJS: 15 EURO excl.,

35 EURO incl. TEKSTBOEKEN

LESGEVER: Wilfried Bylemans
(Vlaamse Bridge Liga)

INSCHRIJVEN TER PLAATSE OP 16/10 OF INFO:

016.20.67.55 ('s AVONDS) of

E-mail: andre.leplat@pandora.be

website: [welcome.to / pieterman](http://welcome.to/pieterman)

Rectoren laten van zich horen

Traditioneel worden aan het begin van het academiejaar tal van nieuwe ideeën en inzichten gelanceerd. In navolging van onze eigenste rector bij de openingszitting van maandag, deden ook zijn collega's van de VUB en de UGent vorige week hun best voor hun plaatsje onder de zon.

Joris Beckers

Op dinsdag opende de VUB plechtig haar deuren. Ook in Brussel gaat dit gepaard met een hoop speeches en andere plichtplegingen. Zo mocht Minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten (VLD) de stand van zaken van de Bolognahervormingen komen toelichten. Het was echter vooral de toespraak van rector Benjamin Van Camp die in het oog sprong.

Sloganesk

De rector vreest dat de hervorming van het onderwijslandschap tot beenharde competitie zal leiden tussen de verschillende machtsblokken of associaties, die in het laatste jaar als paddenstoelen uit de grond schoten. Hij hoopt dan ook dat 'terughoudendheid' en 'objectieve berichtgeving' het zullen halen van een 'een sloganeske concurrentieslag', waarmee duidelijk op de wervingscampagne van de K.U.Leuven bedoeld wordt.

Van Camp denkt dat de associaties de studenten aan zich willen binden. Het is namelijk nog steeds niet duidelijk of je met een bachelordiploma van de éne associatie een masteropleiding in een andere associatie kan volgen. Zoniet zou dit de grote associaties bevoordelen en tevens een ernstige

beperking op de vrijheid van de student betekenen.

Vrijheid was immers het sleutelwoord van de dag. Die stoelt volgens de rector op twee andere v's: verscheidenheid en verdraagzaamheid. Zonder verdraagzaamheid geen verscheidenheid; zonder verscheidenheid geen vrijheid; en zonder vrijheid geen VUB. Zo zou men zijn uitvoerige betoog tegen universitaire machtsblokken kunnen samenvatten.

Boezem

Verder voelde Van Camp zich zo vrij een aantal nieuwe masters voor te stellen: ééntje in de journalistiek en dan nog enkele in de gezondheidszorg en de taalkunde, zo verklaapte hij aan *De Morgen*. Die zullen de studenten dan kunnen volgen aan de gloednieuwe Universitaire Associatie Brussel, die de VUB met de Erasmushogeschool verbindt. Wat qua machtsblokvorming en creatie van competitiegeest natuurlijk ook tellen kan.

Tot slot pleit de VUB-rector ervoor het nieuwe financieringssysteem van het hoger onderwijs niet te laten samenvallen met de BaMa-hervormingen. Voorlopig gaat dit volgens de zogenaamde enveloppefinanciering - jaarlijkse financiële ondersteuning op basis van vooraf bepaalde parameters, zoals studentenaantallen - en dat wil hij nog even zo houden.

Ook Jimmy Baes, de voorzitter van de Sociale Raad van de VUB, kwam nog even aan het woord. Hij stelde dat de studentendemocratie weliswaar in een crisis zit, al was hij daar niet geheel consequent in. Toch stak hij voor de malaise de hand in eigen sociale boezem en in die van zijn medestudenten. Enerzijds kloeg hij de desinteresse van de

moderne student inzake sociale materie aan. Anderzijds reageerde hij op het conservatisme van de studenten in deze tijden van grote verandering. Zo pleitte Baes voor een sociaal beleid dat meegaat met de maatschappelijke evolutie en dat een goedkope maaltijd de student als zodanig niet vooruithelpt. Op die manier bleef hij de toekomst hoopvol tegemoet zien.

Huismus

Hoewel hij zijn studenten nog niet officieel welkom heette, liet ook Andreas De Leenheer reeds van zich horen. De Gentse rector vindt dat de Vlaamse student een huismus is en wil hem dan ook verplichten minstens drie maanden van zijn opleiding in het buitenland door te brengen. Volgens De Leenheer is dat een logische stap in de actuele internationalisering van het onderwijs.

Joris Roos, voorzitter van de Vlaamse Vereniging van Studenten, treedt de

Gentse rector hierin bij. Toch zullen sociaal zwakkere studenten dan geholpen moeten worden, waarschuwt hij in *De Morgen*.

(foto archief)

KORT • KORT • KORT KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT

Denise Vandevort is nieuwe studentenshepen

De sp.a'ster Denise Vandevort wordt in Leuven de nieuwe schepen voor Cultuur, Sociale zaken, Ontwikkelingssamenwerking en Studentenaangelegenheden. Zij volgt in die functie Saïd El Khadraoui op, die op 18 mei verkozen werd in het federale Kamer en daarna ontslag nam als schepen. Diezelfde El Khadraoui kreeg vrijdag echter te horen dat hij verhuist naar het Europees Parlement, waar hij Kathleen Van Brempt opvolgt die staatssecretaris is geworden.

Sinds 2000 is studentenaangelegenheden een aparte bevoegdheid. Het schepencollege wil hiermee het beleid naar studenten toe beter coördineren en ook communiceren. Zo ontmoetten vertegenwoordigers van studenten en de 'studentenshepen' elkaar maandelijks op een overleg. De nieuwe schepen Vandevort zal wellicht niet veel tijd krijgen om haar dossiers in te studeren. De krappe kamermarkt is en blijft een heet hangijzer voor studenten én stad.

Hogescholen betogen op 19 november

Ook in de Vlaamse hogescholen is het academiejaar van start gegaan. Net zoals vorig jaar werden de openingsplechtigheden gemarkeerd door de vraag om de penibele financiële situatie van de hogescholen te verhelpen. De directeurs van de Vlaamse hogescholen, verzameld in de VLHORA, staan in die eis schouder aan

schouder met het gemeenschappelijk vakbondsfront en de studentenvertegenwoordigers. Ze beklemtoonden dit ook tijdens een gemeenschappelijke persconferentie.

Kop van jut is nog steeds de enveloppefinanciering waardoor de toelagen voor de hogescholen midden jaren negentig bevroren werden. Nochtans is het aantal studenten sindsdien zwaar gestegen. Omdat besparen op personeel moeilijk gaat en het studentenaantal stijgt, dreigt de werking van de hogescholen hieronder te lijden. In het kader van het structuurdecreet, dat in april gestemd werd in het Vlaams Parlement, werden wel toezeggingen gedaan aan de hogescholen, maar dit wordt als onvoldoende ervaren.

De diverse actoren willen daarom hun vraag om meer geld kracht bijzetten met een algemene betoging op woensdag 19 november op de Koning Albert II-laan in Brussel. Daar is immers ook het departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap gevestigd.

Verkiezingen bij Raad voor Studentenvoorzieningen

Er zijn nieuwe verkiezingen gehouden in het Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS). Die vergadering verdeelt de subsidies van de sociale voorzieningen voor studenten. In RvS zetelen vijf vertegenwoordigers van de academische overheid, vijf studentenvertegenwoordigers, gekozen door LOKO-Sociale Raad, en vijf personeelsleden die om de twee jaar moeten verkozen worden. De personeelsleden vist men uit drie mogelijke vijvers: voeding, huisvesting en

psychomedische dienstverlening.

Een personeelsvertegenwoordiger moet gesteund worden door de tien andere aanwezigen in het RSV. Voor de geldigheid moeten er zowel van de academici als van de studenten minstens drie personen aanwezig zijn. Voor de zomer was het echter niet gelukt om dit quorum te halen, waardoor de verkiezingen vrijdag moesten worden overgedaan.

Marleen Verlinden, algemeen directeur van Alma, werd niet herverkozen in haar functie. Mark Dupas, financieel directeur van Alma, komt in de plaats. Sociale Raad is opgetogen met het niet herverkiezen van Verlinden. Bavo Cumps, voorzitter Sociale Raad en studentenvertegenwoordiger in de RvS: "Sociale Raad steunt de beslissing. Het gebrek aan vertrouwen in het beleid van Verlinden wordt hier duidelijk mee aangegeven."

Klacht tegen UGent wegens racisme

Ebrahim Afennas, geboren in Dendermonde maar met de Marokkaanse nationaliteit, dient klacht in bij het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding, het gewezen 'centrum-Leman'. Dat schrijft *Het Laatste Nieuws*. Deze achttienjarige student neemt het niet dat de Universiteit van Gent hem vroeg om een 'woon-werkbewijs' voor te leggen toen hij zich wilde inschrijven voor de opleiding van burgerlijk ingenieur. Daarmee zou hij moeten bewijzen dat hij reeds vijf jaar in het land verblijft. Volgens Ebrahim is die administratieve formaliteit een vorm van

discriminatie. Intussen is de student wel voorlopig ingeschreven aan de Vrije Universiteit Brussel.

Welkommiddag in stadspark een succes

De verwelcoming van de nieuwe - en ook wel oude - studenten is ieder jaar een belangrijke prioriteit bij het begin van het academiejaar. Traditioneel is er dan ook een concert in het stadspark voorzien. Dit jaar werd dit echter voor het eerst gecombineerd met een heuse cultuur- en infomarkt. Op allerlei standjes konden studenten meer informatie krijgen over allerlei diensten voor studenten en over manieren van vrijetijdsbesteding.

De muzikale omkadering werd 's middags verzorgd door Gorki, dat tijdens zijn concert ook nog eens allusie maakte op de controversiële uitspraken van de rector. 's Avonds bood de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) dan weer een concert aan van Fifty Foot Combo.

Fietsgraveeracties

Ook dit jaar kan je je fiets weer gratis laten graveren aan de Alma-restaurants. De eerste sessie gaat door op 6, 7 en 8 oktober aan Alma 2. Op 13, 14 en 15 oktober kan je vervolgens aan Alma 3 terecht en de week erna (20 tot 22 oktober) in Alma 1.

(tl/hv)

Iedereen gepakt!

Elk jaar wordt door de Leuvense politie een nieuw Fietsactieplan (FAP) opgesteld. Dit jaar zijn er enkele belangrijke wijzigingen in vergelijking met de voorgaande jaren. Veto trad binnen in studentenagent Hans Gooris' verhooruimte, maar stelde zelf de vragen.

Ben Deboeck, Hanne Vermeiren

Wie het vroeger niet zo nauw nam met de verkeerswetgeving, weze gewaarschuwd: de politie verscherpt haar controles en de boetes die mogelijk volgen bij verbalisering liegen er niet om. Vooral verkeerd gestalde fietsen, niet-werkende fietslichten, het inrijden van een éénrichtingsstraat, openbare dronkenschap en (bijhorende) baldadigheden zullen strenger worden opgevolgd.

Veto: Wat is er precies veranderd in vergelijking met vroegere jaren?

Hans Gooris: «Het belangrijkste verschil met vroeger is dat het FAP niet langer specifiek op de student gericht is, maar op elke Leuenaar. Een nieuw punt in onze aanpak is onder meer ons lik-op-stuk-beleid. Dit wordt toegepast bij fietsdiefstal — ook bij winkeldiefstal trouwens. Indien de dader op heterdaad betrapt wordt, de feiten niet betwist en het slachtoffer vaststelt dat zijn fiets niet beschadigd werd, kunnen we de procureur bellen die dan meteen een beslissing kan nemen betreffende de grootte van de boete, die van 100 tot 300 euro kan gaan. Mogelijk wordt deze aanpak in de toekomst uitgebreid naar andere overtredingen zoals vandalisme.»

Scheren

Veto: Terwijl er vroeger bij het begin van het academiejaar een tolerantieperiode werd ingelast, waarbij overtreders op hun fouten werden gewezen, wordt dit dit jaar achterwege gelaten. Vanwaar deze agressievere aanpak?

Gooris: «We worden jaar na jaar geconfronteerd met dezelfde problemen. Er is een verandering nodig en we hebben nu simpelweg geopteerd voor een strengere aanpak, waarbij iedereen het risico loopt gepakt te worden. Fietsers en voetgangers zijn dan wel zwakke weggebruikers, dit wil nog niet zeggen dat ze geen plichten hebben. Ze moeten bijvoorbeeld goed zichtbaar zijn. Strikt juridisch volstaat het trouwens niet dat wanneer je met de fiets rijdt, je op je rugzak of aan je broek zo'n rood flikkerlichtje bevestigt. Je fiets moet

wettelijk immers uitgerust zijn met een rood achter- en wit voorlicht.»

«De hogere boetes, daar hebben wij overigens helemaal niets mee te maken, dat is politiek. Wanneer binnenkort — op 1 november — de nieuwe verkeerswet van kracht gaat, waaraan minister van Mobiliteit Ancaux momenteel nog volop sleutelt, zullen er wellicht nog enkele dingen veranderen. Maar zoals ik al zei: dat is politiek en daar hebben wij ons niet mee te moeien.»

Veto: Welke zijn de door de Leuvense fietser frequent begane overtredingen?

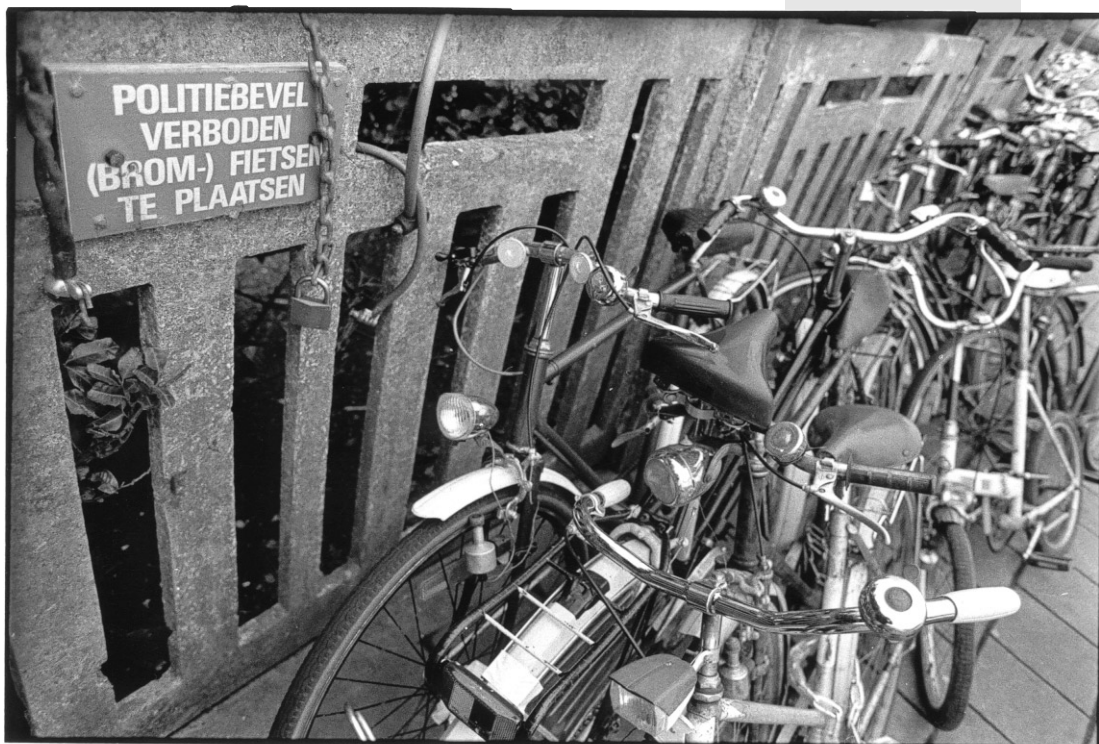
Gooris: «De al vermelde slecht verlichte fiets natuurlijk. Verder het inrijden langs de verboden kant van straten met éénrichtingsverkeer. In veel straten in Leuven laten we fietsers in beide richtingen toe, maar dit is helemaal niet algemeen en er zijn dus weldegelijk straten waar fietsers niet in willekeurige richting doorheen kunnen laven. Vooral in de Tiensestraat loopt het echt uit de hand. Fietsers zijn verder ook net als wagens verplicht om te stoppen om voetgangers over te laten, in plaats van nog vlug naast de wagen door te scheren. Dan is er natuurlijk ook nog het verkeerd stallen, terwijl er vaak voldoende rekken aanwezig zijn in de buurt. We gaan in de toekomst trouwens strenger optreden hiertegen door vaker fietsen op te halen. Ik zie ook vaak dat studenten denken dat ze voor een rood licht niet moeten stoppen, indien ze rechtsaf willen slagen. We zijn hier echter niet in de Verenigde Staten. Dat rode licht geldt voor iedereen.»

Geürineerd

«Van zodra je dronken op de fiets zit, ben je trouwens bestuurder, zodat er een ademtest van je kan worden afgenomen en er mogelijk een boete van dezelfde orde als bij automobilisten volgt. Naast je fiets naar huis lopen mag wel. Maar zodra je duidelijk dronken bent en jezelf of anderen in gevaar brengt, kan je worden opgepakt wegens openbare dronkenschap en een nachtje in de cel vertoeven. Al moet ik zeggen dat dit weinig gebeurt. Vandalisme is een ernstiger

probleem. Vorige week nog lag de inhoud van de vuilniszakken 's morgens over het Fochplein verspreid, waren er verscheidene fietsen compleet uiteen gehaald en was er in brievenbussen geürineerd. Het valt wel op dat de klachten meer en meer ingediend worden door studenten zelf.»

Veto: Zullen er naast het strengere beleid ook nog maatregelen getroffen worden die ook wat aan preventie doen en niet enkel bekeuren?

(foto archief)

Gooris: «Net als andere jaren organiseren we ook dit jaar weer gratis graveeracties aan de Alma's.

Een gegraveerde fiets is belangrijk om twee redenen. Als je gegraveerde fiets gestolen wordt en je gaat aangifte doen, bestaat er een kans dat je hem nog terugziet. Anderzijds kunnen wij de eigenaar van een gegraveerde fiets contacteren indien wij zijn fiets ophaal-

Opgepast voor oplichters!

Sinds enkele weken trachten Oost-Europese vreemdelingen de Leuvense bevolking ervan te overtuigen hen geld te overhandigen met het verhaal als zouden ze dit geld inzamelen om er een gebouw mee aan te kopen en te renoveren, waar 's winters daklozen en vreemdelingen terecht zouden kunnen. De ronselaars geven zich uit als leden van de ASBL Sans Abri, de vereniging die de daklozenkrant uitgeeft, maar met de hele zaak echter helemaal geen uitstaans heeft, daar het gebouw helemaal niet bestaat.

De brief waarin hun uitleg staat en die ze in de handen duwen van potentiële donateurs, is getiteld 'Daklozen - recht op onderdak'. De oplichters vragen de schenkers naam, adres en geschonken bedrag op een lijst te noteren, met het voorwendsel dat ze uitgenodigd worden voor de officiële opening van het gebouw.

De politie vraagt dat wie door deze oplichters wordt aangesproken, hen negeert en de politie een seintje geeft, zodat de geldronselars op heterdaad betrapt kunnen worden.

LESSEN DEVELOPMENT AND CULTURES VAN START

Tien lessen met tegenstrijdige standpunten

Vanaf 7 oktober schieten de lessen 'Development en Cultures' opnieuw op gang, dit voor de derde keer. Tien prangende onderwerpen die vanuit andere branches of via tegengestelde visies worden benaderd. Wij spraken met Martine Dekoninck van de Dienst Internationale Relaties, die deze lessen mee coördineert.

Hanne Vemeiren

Dekoninck: «Deze lessen zijn vier jaar geleden ontstaan, binnen de Interfacultaire Raad voor Ontwikkelingssamenwerking. De studentendelegatie daar heeft het initiatief genomen. Zij vond dat de K.U.Leuven zo'n lessenreeks moest organiseren om zo de studenten te sensibiliseren voor de ontwikkelingspro-

blematiek. Later is dat uitgebreid naar verschillende culturen. We leven hier in onze westerse wereld, maar we bekijken de zaken vanuit andere standpunten. Er zijn zaken die wij doodnormaal vinden, maar waar men in Afrika helemaal anders over denkt. Dikwijls ziet men dat niet in. Het is de bedoeling de studenten een bredere horizon aan te bieden.»

Veto: Hoe zien zulke lessen er concreet uit?

Dekoninck: «Per les komen er twee sprekers aan bod. Deze sprekers brengen dan tegengestelde standpunten naar voren of benaderen dezelfde problematiek vanuit verschillende invalshoeken. De bedoeling is om vragen te doen rijzen bij het publiek. Om de andere les wordt er rond die vragen een debat georganiseerd.»

Veto: Uit welke branches komen de gastdocenten voor deze vakken?

Dekoninck: «Meestal is één van die sprekers coördinator aan de K.U.Leuven en

de tweede spreker is dan iemand vanuit de industrie, een NGO... Momenteel ontvangen we ook financieringen van de VLIR (Vlaamse Interuniversitaire Raad), vanuit het budget voor de Universitaire Ontwikkelingssamenwerking, en daarmee proberen we ook gastsprekers uit het buitenland aan te trekken.»

Veto: Wie kan deze lessen volgen?

Dekoninck: «De lessen staan open voor studenten in hun licenties. De lessenreeks is eigenlijk analoog aan 'Lessen van de 21ste eeuw'. Het is een vrij keuzevak dat studenten uit alle richtingen kunnen volgen. Het is werkelijk interdisciplinair, dus het doet er niet toe uit welke richting je komt. Iemand van theologie zou zonder problemen een landbouwles kunnen gaan volgen. Bovendien proberen we ook zoveel mogelijk buitenlandse studenten aan te trekken. Daarom zijn de lessen ook enkel in het Engels te volgen.»

Veto: Hoe verloopt het examen?

Dekoninck: «Het examen valt de eerste dinsdag na de paasvakantie, niet in de gewone examenreeks. Per les worden er drie vragen gesteld en de studenten hebben de kans om tijdens het jaar dertig vragen voor te bereiden. Op het examen trekken ze een reeks van vier vragen die uit die dertig komen, waarvan ze er één mogen laten vallen. De gekozen vragen moeten beantwoord worden met een essay.»

Veto: Hebben de lessen veel succes?

Dekoninck: «Dat varieert van les tot les. Je kunt de lessen volgen als keuzevak, maar je kan ook gewoon uit interesse naar één van de lessen komen luisteren. Soms volgen ook mensen van NGO's of het ministerie bepaalde lessen. Gewoonlijk zitten er wel tussen de 100 en 150 mensen in de zaal.»

Meer info bij caedes@ant.kuleuven.ac.be

“De mama’s vinden dat tof, zo’n proper kot”

Vorige week brachten we het conflict ‘de krakers versus Opus Dei’. Zoals aangekondigd, gingen we deze week de reeds bestaande studentenresidenties van het Opus in Leuven bezoeken.

Joris Beckers

De residentie Arenberg bestaat uit de bovenste twee verdiepingen van het Arenberggebouw op de Tervuursevest. Ze omvat een vijftiental kamers, een bezoekersruimte, een studieruimte, een bibliotheek, een eetkamer en... een kapel. De ruimtes zijn niet groot, maar er hangt een gemoedelijke huissfeer. Momenteel zijn er heel wat buitenlandse studenten onder de bewoners. «Door samen te leven met mensen uit verschillende studiejaars, faculteiten en landen, krijgen we een soort verruimend effect. Iedereen kan van elkaar iets leren,» zegt Pierre Lambert, vertaler van beroep, secretaris van de residentie en zelf lid van het Opus Dei.

Nachtbel

Veto: Wat is het verschil tussen Arenberg en een ‘gewone’ residentie?

Pierre Lambert: «Er heerst hier een huiselijke sfeer, waartoe iedereen bijdraagt. We leven samen in vriendschap en vieren, bijvoorbeeld, elkaars verjaardag en eten gezamenlijk. Daarnaast proberen we ook een studiesfeer te creëren, omdat dat toch de reden is waarom de studenten in Leuven zijn. En omdat we zo nauw samenwonen, zijn er wel een aantal huisregels.»

Veto: Welke regels zijn er zoal?

Pierre: «Als je samenwoont, moeten er afspraken gemaakt worden. Dat is een kwestie van respect voor elkaar. We vragen dat iedereen om elf uur ‘s avonds thuis is, maar er is ook een nachtbel waarvan de studenten gebruik kunnen maken. Als iemand dus verschillende nachten tot vier uur wegblijft, dan zullen we wel eens met hem praten. Het is ook een vorm van discipline leren voor later. Verder mag er alleen bezoek komen

overdag. Er mag dus niemand blijven slapen, maar de studenten zijn vrij om elders te overnachten. Naast de gewone concurrentieële prijzen voor de kamers (160-210 euro, jb) vragen we ook een forfait van 170 euro voor de maaltijden en de versnaperingen, omdat we het belangrijk vinden gezellig samen te eten. Er is echter een intekenlijst, dus je kunt gerust eens ergens anders eten.»

Veto: Wie zorgt er voor dat eten?

Pierre: «Er is het vaste personeel. Elke dag komen twee vrouwen koken en zij kuisen ook dagelijks de residentie. Verder is er de directeur en ben ik er als secretaris om problemen op te lossen. Die kunnen met de studie te maken hebben, maar dat kunnen ook heel praktische ongemakken zijn, zoals een kapotte lamp.»

Toets

Veto: De residentie is alleen voor jongens.

Pierre: «Ja. In dat opzicht zou je kunnen stellen, dat we niet meegeëvolueerd zijn met de meeste andere residenties. Daar zijn een aantal redenen voor. Ten eerste zien we dat praktisch moeilijk zitten. Elke gang telt twee badkamers. We willen ook geen sloten op de deuren en dan kan de nodige privacy niet verzekerd worden. Bovendien zijn alle activiteiten van het Opus Dei gescheiden en willen we die traditie, die tot de stichter teruggaat, graag in ere houden. Dat draagt ook bij tot de huiselijke sfeer.»

Veto: Een huiselijke sfeer is meestal toch ook gemengd?

Pierre: «Dat is juist. Een vrouwelijke toets is zeker nodig, maar er kunnen altijd meisjes op bezoek komen en we hebben onze eigen vrouwen van het personeel. We willen echter liever niet dat de jongens en de meisjes elkaars initiatieven in het huis zouden beperken. Nu kunnen beide hun gang gaan in de twee residenties. Er zijn hier bovendien mensen die bewust voor het celibaat hebben gekozen en dat is niet zo gemakkelijk als je dag in dag uit met meisjes zou samenleven. Eigenlijk is het gewoon een keuze.»

Veto: Zijn er nooit studenten die problemen

hebben met die beperkingen op hun kotleven?

Pierre: «Als ze afhaken is het waarschijnlijk omwille van de regels. Wat we echter benadrukken, is dat het de keuze van de student moet zijn en niet die van de ouders. De mama’s vinden dat natuurlijk tof, zo’n proper kot, maar liever een lege kamer dan een student die niet op z’n gemak is.»

Moslims

Veto: Jullie doen ook gezamenlijke activiteiten. Wat moeten we ons daarbij voorstellen?

Pierre: «De verjaardagen worden dus gevierd. Soms doen we samen aan sport of doen we een uitstap. We hebben misschien geen volkskeuken (alludeert op de krakers, jb), maar we gaan eens een eenzame bejaarde bezoeken. De studenten kiezen dan of ze meedoen of niet.»

Veto: Er zijn ook activiteiten in verband met het geloof.

Pierre: «Ja. Voor iedereen van binnen en buiten de residentie worden er soms christelijke activiteiten, zoals lezingen, georganiseerd. Iedereen is vrij om te komen of niet. Het is nu eenmaal zo dat de meeste studenten niet meer praktiseren, maar dan is dat zo. Bovendien zijn er bewoners die niet christelijk zijn. We hebben moslims gehad, een Chinees en een Zwitser die protestants was. Momenteel is er, bijvoorbeeld, een Argentijn, maar hij praktiseert niet.»

Veto: Waarom dan die activiteiten? Je kunt toch ook gewoon naar de mis gaan?

Pierre: «Dat doe ik ook soms als er hier geen samenkomst is, maar het is gewoon logisch, dat als je een overtuiging hebt, dat je die dan wilt delen. Net zoals de krakers dat doen. De stichter van het Opus Dei heeft ooit gezegd, dat het Opus Dei een benzinstation is.

Iedereen kan er komen halen wat hij wil. Zo hebben wij het recht om trouw te zijn aan de paus. Daarvoor hebben wij geen plakaten nodig, maar wie je kent, weet over je engagement voor het Opus Dei. Het eerste apostolaat is immers, dat je een eigen leven hebt. Ik ben eerst en vooral Pierre Lambert en vertaler en verder heb ik mij geëngageerd als secretaris. Dat is geen systeem om ons te verstoppen. Net zoals de vzw’s slechts een praktisch - en compleet

wettelijk - systeem zijn om onze projecten te organiseren. Natuurlijk zijn de projecten in België totaal anders dan die in Afrika of zo, omdat de noden ook anders zijn. In België en zeker in Leuven zijn er ook niet zo veel leden.»

Proces

Veto: Hoe word je lid van het Opus Dei?

Pierre: «Dat is een persoonlijk proces. Als je de stap voor jezelf zet, dan krijg je gedurende een half jaar aan de hand van een aantal voordrachten een overzicht van wat je roeping zoal inhoudt. Daarna kies je of je verder wilt. Een jaar later is er dan je verbaal engagement. Van de leden wordt verwacht dat ze zich inzetten, het Opus Dei steunt die inzet met middelen. Zo zijn er richtlijnen vanuit de prelatuur in Rome en via het vicariaat in Ukkel komt de boodschap dan tot bij de verschillende huizen. Het is momenteel het jaar van de rozenkrans en dan laat de prelatuur bijvoorbeeld weten dat we daar misschien eens aandacht aan zouden kunnen besteden.»

Veto: Kunnen de studenten hier lid van het Opus Dei worden?

Pierre: «Soms zijn er studenten die zich later aansluiten, maar dat is hun persoonlijk engagement. Mensen doen geloven, zoals wel eens beweerd wordt over ons, gaat gewoon niet. Dat is al lang bewezen. Anderzijds word je niet lid van het Opus Dei door in de Sahara te wonen, want daar zal je er nooit iets over horen. Ik ben gewoon gechoqueerd door wat er op de site van de krakers staat. Zij hebben zelfs nooit de moeite gedaan om met ons te komen spreken.»

Veto: Bij deze bezorgen we ze een Veto

Ondertussen bij de meisjes...

Residentie Steenberg in de Koning Leopold I-straat is een stijlvol herenhuis, dat 26 kamers voor studenten herbergt en in vele opzichten gelijkaardig is aan de residentie Arenberg. Iedereen blijkt - zoals ook bij mijn vorige bezoek - naarstig aan het werk. Het is moeilijk iemand te vinden die tijd heeft voor een gesprekje.

Inês, een Portugese studente management, geeft dan toch een rondleiding door de gemeenschappelijke vertrekken: «Ik ben één van de drie buitenlandse studenten en heb gekozen voor dit systeem, omdat bij ons het idee leeft dat de Belgen nogal serieus zijn. Op dit kot vind ik een familiegevoel terug. Soms zijn er kooklessen. Wie verjaart mag kiezen wat er die dag gegeten wordt en er is een systeem voor cadeautjes. We geven onderlinge taallessen en via het prikbord spreken we af om ‘s avonds weg te gaan.»

Reynilde studeert aan het Lemmensinstituut en zit voor het tweede jaar op kot in Steenberg: «Gewoon op kot is maar alleen en dan zou ik voor alles zelf moeten zorgen. Hier is er altijd iemand. Het is de gulden middenweg tussen gezellige familiesfeer en studiesfeer. Er wordt enkel gevraagd, dat je attent bent voor elkaar.»

Veto: Aan welke activiteiten doe je mee?

Reynilde: «Soms zingen we samen. We maken de nieuwe studenten wegwijs in Leuven. Er zijn verjaardagsfeesten, een kerstfeest en soms doen we aan sport. De klemtoon ligt op de internationale student. Zo is er tijdens de maaltijd een tafel waar enkel Engels gesproken wordt.»

Veto: Er zijn ook religieuze activiteiten.

Reynilde: «Ja. Eén keer per week is er een meditatie over een menselijke deugd. Tijdens de blok gaat dat dan bijvoorbeeld over studie. Maar iedereen is vrij om daar naar toe te gaan of niet.»

Veto: Heb je nooit problemen met een aantal regels, zoals de avondklok en de scheiding van jongens en meisjes?

Reynilde: «Ik zie de regels eerder als afspraken. We moeten ‘s avonds om half twaalf binnen zijn en op donderdag om kwart over twaalf. Maar als de late film, bijvoorbeeld, langer duurt, dan meld je dat gewoon. Met het feit dat de residentie alleen voor meisjes is, voel ik me gewoon meer op mijn gemak. Bezoek mag overal komen, maar jongens liever niet op de kamers. Je mag natuurlijk wel je kamer eens laten zien.»

(jb)

De regels overtreden?

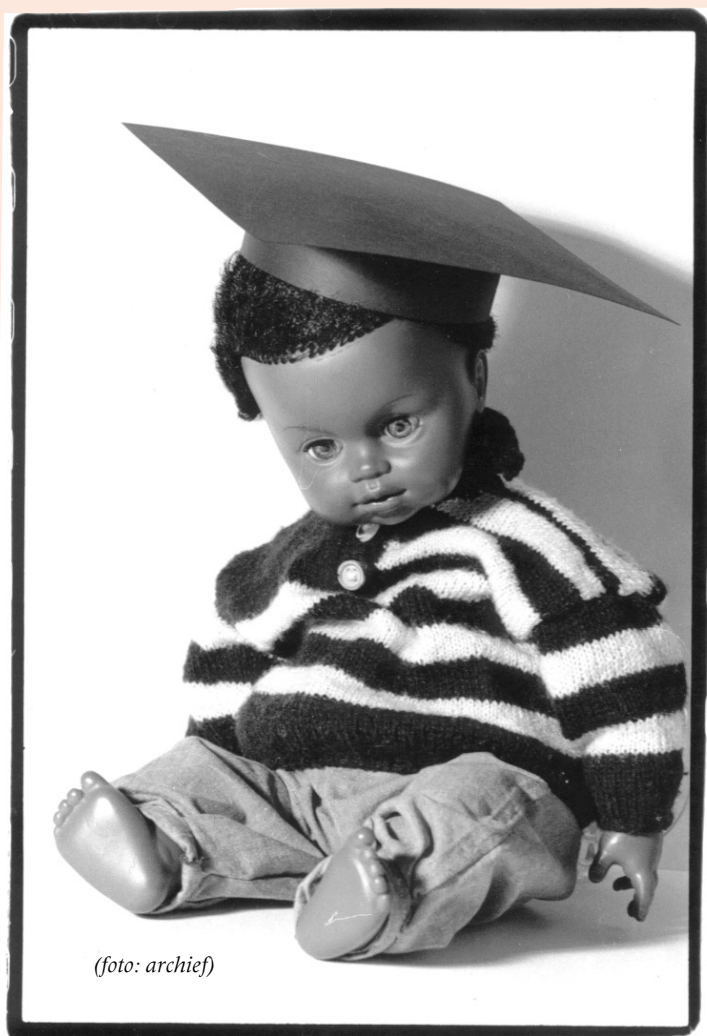
Het lijkt allemaal mooi mee te vallen met de regeltjes van Steenberg. Tijd dus om de andere kant van het verhaal te horen. Veto praatte met Véronique Van Grieken, ex-bewoonster van Steenberg.

Véronique: «Dat je om halftwaalf moet thuis zijn en op donderdag drie kwartiertjes meer tijd krijgt, klopt. Ik ben één keer te laat geweest en toen ben ik bij iemand anders blijven slapen. Toen ik dat de volgende morgen zei, was het geen probleem en heeft men mij verteld dat je tien minuten later nog wel binnengeraakt. Toen ik een later moment echter vijf minuten te laat was, heb ik drie keer aangebeld, er is niemand komen opendoen. Ze waren toen bovendien niet zo erg goed gezind...»

«Als je bij iemand anders blijft slapen is dat geen probleem, zolang het een meisje is. Ze willen altijd wel weten bij wie je blijft slapen. Als je bij een jongen wil blijven slapen, verzwijg je dat best. Mocht men er dan toch nog achter komen, dan wordt er gebeld naar je ouders met de boodschap dat “hun dochter zwanger zal worden en haar studies zal opgeven”. Een meisje dat zo iets heeft meegemaakt mocht haar contract niet verlengen om tijdens de tweede zit op kot te komen studeren.»

«Jongens op de kamers zijn helemaal verboden. Er is, als je binnenkomt meteen links, een kamertje waar ze wel mogen komen, maar verder ook niet. Onder de studenten wordt dat het ‘jongenskot’ genoemd. Het is een soort wachtkamertje, best nog wel gezellig met zeteltjes enzo. Er was iemand wiens vriend haar had thuis gebracht, maar hij mocht niet nog eventjes mee binnen komen. De deur is gewoon toegesloten!»

(hv)

(foto: archief)

Pandy, Marx en Bush in het land der Magyaren

LEUVENSE THESISSEN VEROVEREN
DE MEDIA

K.U.Leuven bestrijdt komkommertijd

Wanneer examenperiodes naderen is het 't-woord' absoluut te mijden. De thesis of eindverhandeling is voor heel wat richtingen het sluitstuk van de opleiding, maar zorgt ook voor heel wat wanhoop bij studenten. Wie geluk heeft, krijgt voor zijn of haar harde werk nog eens een artikel in de krant.

Thomas Leys

Studenten laten wellicht ieder jaar enkele hectoliters bloed, zweet en tranen tijdens het werk aan hun eindverhandeling. Maar een paar richtingen ontsnappen aan de verplichting om de opleiding af te sluiten met een eigen dissertatie. Wie uiteindelijk toch afstudeert, heeft meteen een eigen publicatie om aan vrienden en familie te laten zien. Ook de Universiteitsbibliotheek bewaart iedere thesis in zijn magazijn, dus ook daar is eeuwige roem verzekerd. Tenzij de Duitsers nog eens besluiten de boel af te branden, maar die kans is miniem.

Tot voor een paar jaar stopte daar de carrière van de gemiddelde studententhesist. Nu zorgen de jongens en meisjes van de Dienst Communicatie, die ons zien als rechtgeaarde poolreizigers, ervoor dat ons onderzoekswerk aan het brede publiek worden voorgesteld. Begin juli en september krijgen alle krantenredacties van het land immers de lijst met thesissen die minsten een veertien op twintig hebben gehaald. Omdat er tijdens de zomer dan ook meestal helemaal niets gebeurt, zijn de journalisten onze Alma Mater hiervoor heel dankbaar. Daarom brengen ook wij graag de oogst van 2003.

Beerput

Toegegeven, journalisten zitten niet meteen te wachten op de "Biodiversiteit en pathogeniciteit van *Radopholus similis*-populaties van Costa Rica" (Kaatje Bogaerts, bio-ingenieur optie land- en bosbeheer), hoewel de waarde van dat onderzoek wellicht onmisbaar is voor de wetenschap. De titels van de eindverhandelingen bij de faculteit Geneeskunde zijn al helemaal ideaal om iemand bewusteloos mee te slaan, zoals de "Betrokkenheid van kinases bij de

hyperfosforilering van proteïne tau in muismodellen voor tau-opathie" (Frederik Paulussen).

Ook bij richtingen als wiskunde verwacht men niet meteen sexy onderwerpen. Nochtans slaat ook onze fantasie op hol bij titels als "Oude en nieuwe visies op krommingen" (Stijn Luca). Bij biologie merken we nog boeiende onderwerpen op als de "Paarstrategie van het mannetje bij *Monomorium pharaonis* (L.)" (An Bobbaers, biologie) en het minder welriekende "Een greep uit de faunaresten van een laatmiddeleeuwse beerput te Aalst" (Elina Rijmenants, biologie). Toch moet de faculteit Wetenschappen nog veel leren over het verzinnen van mediagenieke titels.

De faculteit Toegepaste Wetenschappen gooit het over een andere boeg en is vooral met 'nuttige' onderwerpen bezig, zoals het absoluut noodzakelijke "Opstellen van een fietspadenplan voor de stad Leuven" (Freddy Wijnants) of het exotische "3D Televisie" (Kristof Lanckmans). Het is steeds een goede tip om de thesis meteen een karakter van onmiddellijke, maatschappelijke relevantie mee te geven.

Izegems

Werken met kinderen doet het ook altijd. Denken we maar aan "Sinterklaas kapoentje leg wat in mijn schoentje: onderzoek naar de relatie tussen tv-reclame en sinterklaaswensen van kinderen" (Kathleen Mertens, communicatiewetenschappen). En alsof die verderfelijke commercie nog niet voldoende onderzocht is: "De gevoelens van kinderen bij het lezen van Harry Potter." (Nele Roggen, psychologie). De gevolgen laten zich raden: "Vechtende meisjes, geniepige jongens: een ongewone prent? Literatuurstudie en empirisch onderzoek naar agressie bij lagere schoolkinderen." (Maya Rutten, pedagogische wetenschappen). En bij grotere kinderen: "Partnergeweld in intieme relaties. Een empirisch onderzoek naar de risicofactoren van partnergeweld bij universiteitsstudenten." (Katrien Vandecruys, criminologie).

De faculteiten Letteren en Sociale Wetenschappen zijn natuurlijk graag gezien door journalisten. Het West-Vlaams blijkt een verscheiden taal te zijn: "Syntaxis van het Izegems" (Tim Vuylsteke, germaanse).

Of je kunt tekenfilms bekijken: "Het dubbing- en ondertitelingsproces van 'The Lion King' in de Nederlandse en Duitse doeltalen." (Nele Deserrano, germaanse). Bijzonder benieuwd zijn we ook naar "Vergilius' Aeneis en Tolkiens Lord of the Rings: een literaire vergelijking" (Jaen Couvreur, klassieke filologie) en "De arena op het witte doek. Een analyse van de rol van de gladiator in de speelfilm." (Leen De Roover, oude geschiedenis).

Bij communicatiewetenschappen heeft men oog voor de doelgroepen: "Gaymarketing: marketing gericht tot holebi's" (Sofie Nauwelaerts), "Vrouwelijke televisiemakers in Vlaanderen" (Tina Lenaers) en "De representatie van allochtonen in TV-fictie. Case-study: Vlaanderen" (An Dausy). Bij de politieke wetenschappen valt ons oog dan weer op "Partners van ministers in België: rolperceptie en rolgedrag" (Tim Kestens) en zou de thesis "Agalev in de regering. Onderzoek naar congruentie tussen verkiezingsprogramma en regeringsbeleid." (Sara Gilissen) misschien beter vòòr 18 mei zijn gepubliceerd.

En ja, zij die het nuttige aan het aangename willen koppelen, kunnen het nog steeds over seks hebben. Bij de familiale en seksuologische wetenschappen kon men zich weer vastbijten in een aantal hete hangijzers, zoals "Seksualiteitsbeleving en seksueel functioneren bij transseksuelen na de geslachtsaanpassende behandeling." (Ruth Beerten), "Cyberseks. Literatuurstudie en onderzoek naar de bekendheid van dit fenomeen bij 1ste lic. studenten." (Els Jeurissen) en "Seksualiteitsbeleving bij (lang) gedetineerden." (Ina Van Haverle). Als dat geen voorpaginanieuws is!

Laat mij meteen een groot misverstand uit de wereld helpen. Boedapest is geen vieze, grauwe, oud-communistische stad zoals sommigen wel denken. Neen, Boedapest is een mooie, moderne en gastvrije stad waar Centraal- en Oost-Europese tradities zich verenigen met nieuwe West-Europese trends. Voilà, dat moest er even uit. De mensen die niet veel afweten van Hongarije moeten zich geen zorgen maken: de Hongaren weten ook niet al te veel over ons landje. Toen ik aan mijn tandpartner vroeg of ze een bekende Belg kon opnoemen zei ze fier: "Andras Pandy!" Ach ja...

Ik ben nu ongeveer een maand in het Magyarenland en het is niet gemakkelijk om zo'n unieke ervaring neer te pennen in een handvol zinnen. Bijna elke dag worden er hier dingen georganiseerd voor buitenlandse studenten. Een bezoekje aan Eger (een wijnstadje), een all-you-can-drink weekendje aan het Balatonmeer, een boottochtje op de Donau, een uitstapje naar Margrit Island, een bezoekje hier en ginder. Aan elk uitstapje is er wel een grappig verhaal verbonden, maar het komt er altijd op neer dat iedereen op het einde vrij dronken is en dan is het vooral lachen geblazen met de Italianen en de Spanjaarden. Zo kreeg een paar dagen geleden een van de Italianen, die hun naam van *womanizer* hier alle eer aan doen, nog een welgemikte kopstoot van een vrouw die achteraf een man bleek te zijn.

Over stereotypen gesproken, ik deel mijn flat met een Duitser. Vriendelijk, gemakkelijk in de omgang en proper uit zichzelf, maar hij heeft evenveel charisma als pakweg prins Filip op een slechte dag. Vlak na mijn aankomst troonde mijn tandpartner ons mee naar een heus zwemparadijs op Margrit Island. Daar viel het mij meteen op dat de Hongaren niet om een spelletje verlegen zitten. Er werd een wedstrijd georganiseerd voor de vrouw met het lekkerste kontje. Terwijl ik het mij allemaal liet welgevallen, vond Simon, mijn Duitse flatmate, het 'eine wirkliche Unverschamtheit!' waarop hij met kordate tred het bad verliet.

Voor de woorden grappig, grappiger en grappigst gebruik ik vanaf nu dus Portugees, Italiaan en Spanjaard en voor de woorden dom, dommer, domst hou ik het op Amerikaan, tout court. Jawel, ik ben een van de gelukkigigen die zijn flat mag delen met een Amerikaanse en dan nog wel met eenje uit Texas. Een heel leuk, vriendelijk meisje, maar werkelijk te dom om te helpen donderen. Zo vond ze het al een schande dat er een standbeeld van Karl Marx in de universiteitshal staat - "oh my God!" - en toen iemand iets slechts zei over Bush, begon ze hem uit te maken voor 'fucking socialist bastard'. Voor de rest heeft ze na een maand nog altijd het gevoel dat ze in een derde-wereldland woont, verplicht ze mij om de wc-bril iedere keer opnieuw naar beneden te doen, weigert ze om Hongaars eten aan te raken en belt ze elke dag minstens een uur met haar mama in de States. Ik had het nochtans kunnen weten, want toen ik haar voor het eerst ontmoette, maakte ze er mij op attent, dat ik naar een asbak rook en vervolgens gaf ze mij een sleutelhangertje met de geveulgelde woorden "Don't mess with Texas"

Szia,

Corneel Haine

"Tot nu toe is het al plezant geweest"

Het zijn drukke tijden voor de Leuvense presidia in de eerste week van het academiejaar. Wij vonden na lang zoeken toch nog een presesduo dat even de tijd had om tussen twee vergaderingen door enkele vraagjes te beantwoorden. Pieter Van De Sype en Lien Poelmans staan aan het hoofd van Mercator, de vereniging voor de studenten geografie.

Willem Lamont

Veto: Wat zijn de mooie en de minder mooie kanten van het preses-zijn?

Pieter Van De Sype: «Je werk en je verantwoordelijkheid zijn uiteraard het belangrijkste, ik denk dat de goede en de slechte kanten daarvan vaak samenvallen. Als het allemaal goed meevalt en het is een geslaagde activiteit, dan is er veel voldoening en dat is ook een goede ervaring voor later die je opdoet. Als een activiteit minder goed is verlopen, krijg je achteraf wel de rekening gepresenteerd en is het allemaal mislukt dankzij de preses. In die zin ben je af en toe wel de pispaal van je medestudenten.»

Lien Poelmans: «Da's natuurlijk wel waar, maar soms heb je dat zelf niet helemaal in de hand; als er weinig volk in je fuifzaal staat of als het begint te regenen tijdens een openluchtcantus zijn wij meestal de schuldigen zagezegd. Maar dan laten we onze autoriteit eventjes gelden (lacht).»

Veto: Sta je dan op je strepen; heb je veel gezag?

Lien: «Ja, enorm, we zijn echte tirannen (lacht) Nee, bij ons valt dat goed mee, hoewel: er zijn natuurlijk mensen met een grote mond, maar we hebben wel genoeg gezag.»

Pieter: «Het is wel zo dat we alle mensen heel goed kennen, het zijn allemaal vrienden al van voor we samen in het presidium zaten, die gaan ons niet het bloed van onder de nagels halen. Althans, dat hoop ik toch (lacht). Alles verloopt in een vrij vriendschappelijke sfeer. Het is meer een klas-situatie. In eerste licentie zitten we met twaalf man in de les en met meer dan dertig hebben we nooit samen gezeten.»

Snoepreijes

Veto: Bevestig of verwerp het cliché dat je preses bent geworden om dat later op je cv te kunnen zetten.

Pieter: «Ik wist pas sinds vorige week dat je dat op je cv kon zetten, dus dat was niet echt de belangrijkste motivatie, maar nu ik dat weet, lijkt me dat wel handig... Er reageerde eigenlijk niemand toen de vraag rondging van wie er preses wou worden. Na een paar keer aandringen zei ik dan toch dat ik dat best wel wou doen. Eigenlijk ging alles dus vanzelf.»

Lien: «Het is traditie bij Mercator om dat met twee te doen. En toen ze vroegen "allez, Lien, doet jij dat," heb ik maar toegestemd. Een deel van tweede kan zit ook in het presidium; deels om de werkljsten op te vullen, maar het is ook belangrijk dat zij al weten hoe het er hier aan toe gaat.»

Pieter: «Gratis drank of snoepreijes hebben ze ons tot dusver nog niet aangeboden, maar tot nu toe is het al plezant geweest.»

Veto: Heeft een preses meer macht dan een gewone student?

Pieter: «In de praktijk hebben we natuurlijk niet meer macht... We mogen gratis binnen op onze fuiven en de connecties bij Kringraad kunnen altijd van pas komen.»

Lien: «Als je echt macht wil, moet je mis-

schien eerder bij Ekonomica preses worden. Vooral dankzij die klas-sfeer is er niet echt sprake van 'macht' en is het preses-zijn niet zo spectaculair.»

Gemengd

Veto: Maakt het een verschil uit of de preses mannelijk of vrouwelijk is?

Pieter en Lien: (mekaar aankijkend) «Nee!»

Pieter: «Wij zijn het levende bewijs dat dat niks uitmaakt, denk ik. We doen alles samen, er komt weinig seksisme aan te pas. Ik denk dat dat overal wel zo is... De driedaagse van Kringraad viel alleszins heel goed mee en daar waren zowel meisjes als jongens; iedereen is volledig geëmancipeerd.»

Veto: Is het preses-schap combineerbaar met een relatie?

Lien: «Euh... ik zou het zelf niet weten.»

Pieter: «Dat zullen we dit jaar eens gaan uittesten. Dat moet wel lukken denk ik, op zich is het niet zo'n zware taak; preses zijn, bedoel ik dan.»

Lien: «De meeste mensen reageerden wel positief toen ze vernamen dat we

waren aangesteld als preses. Sommigen zeiden "Dan gaan we u niet meer zo veel zien?" Waardoor ze dan maar naar onze activiteiten komen en da's dan weer een opsteker. Dan hebben wij meer volk op onze fuif.»

Sterke drank

Veto: Wat is het minst aangename aspect van preses zijn?

Pieter: «Hmmm... we zitten natuurlijk nog maar in de eerste week van het jaar, maar ik kan me voorstellen dat het vergaderen minder leuk is en ook het feit dat je vaak werk mee naar huis moet nemen.»

Lien: «Vorige week, bijvoorbeeld, moest er wat materiaal worden afgehaald en toen nam ik dat op mij, maar als ik geen preses zou zijn, zou ik dat hoogstwaarschijnlijk niet doen.»

Pieter: «De organisatie van grotere acti-

je de druk een beetje spreiden. Minder leuk is dat sommige vergaderingen plaatsvinden op een zaterdag en dat we dan een dagje langer in Leuven moeten blijven plakken.»

Veto: Wat is de limiet om zat te worden bij jullie?

Pieter: «Euh... Het is nog nooit zo ver gekomen dat ik niet meer op mijn benen

Lien: «We zijn een kleine kring, maar als je ons vergelijkt met een grote kring, zullen wij procentueel wel een grotere opkomst hebben, misschien ook een gezelligere sfeer. Van de mensen uit ons jaar en richting die vaak uitgaan komen de meesten toch bij ons langs. De Wink, op het Damiaanplein, is ons

stamcafé en daar zul je toch wel altijd minstens een paar mensen van geografie aantreffen. We zijn misschien niet met zo veel, maar onze feestjes zijn zo goed dat daar altijd veel volk naar toe komt (lacht).»

Veto: Wat is de erotische uitstraling van een preses?

Lien: «Ik denk niet dat ik zo'n uitstraling heb. (lacht) En preses zijn heeft volgens mij weinig met erotiek te maken. Helaas. (lacht) Wie weet bij andere verenigingen wel.»

Pieter: «Dat verschilt ook wel van kring tot kring, voor de buitenwereld zijn we ook niet zo herkenbaar als preses. We dragen geen lintjes of zo. Dan heb je misschien wel uitstraling.»

Veto: Heeft het preses-zijn een invloed op je gezondheid (eet-,

drink-, rookgedrag)?

Pieter: «Niet bepaald, denk ik. Ik zal mezelf bijvoorbeeld nooit forceren als ik ziek ben. En zoals we al zeiden: zo zwaar is het niet. Je week is gewoon iets meer gevuld dan die van andere studenten.»

Lien: «Genoeg is genoeg en iedereen kent ons toch al in de kring, dus het zou maar belachelijk zijn als ik opeens dubbel zoveel zou gaan drinken om een bepaald imago te gaan nastreven...»

Pieter: «Over drinken gesproken, ik kan misschien nog en beetje reclame maken voor onze fuif: nu donderdag 2 oktober is er onze grote Temptation-fuif in De Albatros. Iedereen is welkom en ambiance verzekerd!»

Nieuwe vraag voor volgende slachtoffers: denk je dat preses zijn een invloed heeft op je studieresultaten. Is deze invloed positief of negatief?

kon staan... Hoewel, ik herinner me dat niet meer. Wie weet is dat toch al gebeurd (hilariteit) Na twintig pintjes ben ik toch al wel vrij zat. Maar het hangt natuurlijk wel af op welke termijn en of je dat zit te mixen met sterke drank en zo. Maar op onze cantus kan dat wel eens gebeuren.»

Lien: «Eén van onze problemen op feestjes is meestal dat onze dertig mensen nog dorst hebben na één vat en dat we er dan een tweede kraken maar dat dat dan niet opge- raakt. (lacht) Ik ben zelf niet zo'n bierdrinker. En echte drankorgels heb ik tot nu toe nog niet echt ontmoet bij Geografie.»

Stamcafé

Veto: Moet je als preses het goede voorbeeld geven en altijd naar de les gaan?

Lien: «Nee, dat zullen we zelf wel beslissen. Bij ons valt het wel op als je niet naar de colleges gaat, omdat we maar met twaalf in één groep zitten. Hoewel... misschien zitten we met meer mensen in de groep, maar komen die gewoon niet naar de les. (lacht) Echt strenge sociale controle van je vrienden is er niet, maar wel van de prof natuurlijk. Als die op het examen plots een nieuw gezicht voor zich heeft zitten, zal die ook wel even zijn wenkbrauwen fronsen.»

Pieter: «Ik denk niet echt dat we een voorbeeldfunctie hebben. Iedereen is vrij om te doen wat hij of zij wil. Dat spreekt vanzelf.»

Veto: Is het presesgebeuren eigenlijk nog wel belangrijk voor de doorsnee student? Komen er veel mensen bij jullie aankloppen?

"Onze feestjes zijn zo goed, dat er altijd veel volk komt"

viteiten, zoals bijvoorbeeld de massacantus of het galabal van Wetenschappen, daar kruipt veel tijd in, maar dat wordt altijd gedaan door meerdere kringen, dus dan kan

Intimiteit in de zestiende eeuw

Het Festival van Vlaanderen haalt naar goede gewoonte weer heel wat grote namen naar Leuven. Misschien wel de grootste is het Huelgas Ensemble van Paul Van Nevel, dat al jaren tot de wereldtop behoort als het gaat om muziek uit de Renaissance.

Laurens De Koster

Het Huelgas Ensemble treedt op dinsdag 7 oktober op in de Sint-Geertruikerk bij het Klein Begijnhof met werk van Cipriano de Rore: een 7-stemmige mis, madrigalen en motetten - allemaal volledig a capella. Veto sprak met Paul Van Nevel over de componist, het gezelschap Huelgas en authenticiteit: «We kunnen niet aan lijken vragen hoe we moeten zingen.»

Veto: *Wie was Cipriano de Rore?*

Paul Van Nevel:

«De Rore was een van de grootste renaissancecomponisten van Europa. Hij was een van de zogenaamde *franco-flamands*, afkomstig dus uit wat nu Pas-de-Calais en een stuk van Zuid-Vlaanderen is. Uit dat gebied kwamen bijna alle componisten in die tijd, en bijna allemaal trokken ze naar Italië. Daar werkte de Rore aan de hoven van diverse hertogen en koningen, en ook

voor het Vaticaan.»

«Hij was ook een grote vernieuwer, vooral op het gebied van de materialen. Ook muzikaal klinkt de Rore vaak erg modern voor zijn tijd, vaak zelfs moderner dan componisten van eeuwen later.»

Veto: *Hoe komt dat?*

Van Nevel: «De renaissancemuziek ligt helemaal niet vast door strikte regels, zoals dat vanaf Bach wel het geval is. Eigenlijk gaat het gewoon om een confrontatie van verschillende melodieën die los van elkaar worden gezongen. Ze moeten in een kader passen en er zijn wel regels, maar de wrijvingen tussen de stemmen zijn vele malen groter dan bij de latere klassieke

muziek zoals we die kennen - Mozart, Haydn, Beethoven.»

Contact

Veto: *Het optreden vindt plaats in de Sint-Geertruikerk. Waarom daar?*

Van Nevel: «Het is in de eerste plaats een locatie met een zeer goede akoestiek voor dit

soort muziek: een gotische ruimte met een heldere klank. Een andere reden is onze opstelling. Het Huelgas Ensemble stelt zich altijd op in een gesloten cirkel, en dat creëert een zekere intimiteit als het publiek rond ons zit. Dat was trouwens ook de manier waarop vroeger muziek werd uitgevoerd: in huiselijke kring bij rijke mensen. Pas in de negentiende eeuw is dat veranderd: de muzikanten vooraan en het plebs erachter. Wie dan helemaal achteraan zit, heeft natuurlijk geen flauw benul van de interactie tussen luisteraar en muzikant. In onze opstelling zit de verste toeschouwer nog altijd maar half zo ver als in een zaal.»

Veto: *Waarom die gesloten cirkel?*

Van Nevel: «Als je in een gesloten cirkel optreedt, kan je veel beter zien en horen wat de andere muzikanten doen. Voor ons soort muziek is het bijna ondenkbaar dat de ene zanger op acht meter van de andere staat, zoals op vele podia het geval is. Het gaat bij ons immers niet alleen om de noten juist zingen, maar ook de intonatie is erg belangrijk, en daarvoor is contact onmisbaar. Ook voor de akoestiek is onze opstelling beter dan de klassieke opstelling.»

Veto: *Wat vindt u belangrijke eigenschappen voor uw muzikanten?*

Van Nevel: «Intel-

ligentie. Taalvaardigheid ook, en een vorm van authenticiteit. Ik kijk zeker niet in de eerste plaats naar de 'mooiste' stem. Vergeet trouwens ook niet dat je niet kan weten hoe een stem zou moeten klinken voor muziek van meer dan vijfhonderd jaar geleden. Je kan instrumenten wel nabouwen, maar je kan moeilijk lijken uit de zestiende eeuw gaan opgraven om te vragen om nog eens te zingen. Wat we wel kunnen nagaan, is de taal. Zangers van renaissancemuziek moeten goed oud-Latijn en oud-Frans kunnen uitspreken.»

«Ook ritmische accuraatheid is heel belangrijk, omdat je in de polyfonie toch een zekere ritmische onafhankelijkheid tegenover de andere stemmen moet kunnen houden. Maar zeker niet de 'mooiste' stem, muzikaliteit is veel belangrijker.»

WEDSTRIJD

New Fitness

Center Leuven

*Heb jij al een studenten-
abonnement?*

*Stuur dan vliegensvlug een mail naar
alfaset@chello.be en
misschien krijg jij het volledige bedrag
terugbetaald!*

Trekking op 31 oktober 2003.

NEW FITNESS CENTER LEUVEN

ACHTERAAN SHOPPING CENTER

DIESTSESTRAAT 133 – Tel. 016 / 23.65.65 www.newfit.be

Maak GRATIS kennis met onze club!!!

Volg GRATIS FITNESS EN GROEPSLESSEN

tijdens de studentendagen op 7- 8 - 9 oktober

Deze lessen worden speciaal gegeven voor studenten om kennis te maken met onze healthclub.

Het normale uurrooster vind je op onze website of aan de receptie.

Initiatie groepslessen

Dinsdag 07/10/03:	16u.30 Aerobic	17u.30 Body sculpture
Woensdag 08/10/03:	16u.30 B.B.B.	17u.30 Funk
Donderdag 09/10/03:	16u.30 Step	17u.30 Kickbox

Initiatie Fitness

Dinsdag, woensdag en donderdag tussen 10u. en 18u. enkel op afspraak: 016/236565

STUDENTENJAARABONNEMENTEN

STUDENTENJAAR 2003-2004

Fitness onbeperkt + sauna 219euro

Groepslessen + sauna 239euro

Fitness + Groepslessen + sauna 269euro

De studentenjaarabonnements voor volgend academiejaar kunnen genomen worden **vanaf 15 september 2003** tot 31 oktober met als **vaste einddatum 31 mei 2004.**

Wij geven eveneens studentenkorting op de normale 3 - 6 en 12 maandabonnements.

Oude vragen, nieuwe benaderingen

Het tweejaarlijkse dansfestival KLAPSTUK ontplooit zich weldra opnieuw. Kunstencentrum STUK herbergt vanaf vrijdag 3 oktober gedurende twee weken tientallen choreografen, dansers en performancekunstenaars. Meer nog dan in vorige edities staat op dit festival de relatie met andere media en met de toeschouwer centraal. Behalve podiumvoorstellingen worden ook een aantal films vertoond die thematisch bij de producties aansluiten.

Jeroen Versteede

Niets is zo grillig en onvoorspelbaar als dans. Dat blijkt ook uit de keuze van de programmators van KLAPSTUK 11, die evidente gezelschappen zoals Rosas of Ultima Vez dit jaar uit de agenda lieten. Gastcuratoren Jérôme Bel en Alain Platel verrassen met een erg internationale mix van voorstellingen die steeds meer de pure dans achterwege laten, en zich onderwerpen aan de invloed van de straat- en beeldcultuur, moderne technologie en het publiek.

Homevideo

De enige echt bekende artiestengroep, Forced Entertainment van Tim Etchells, opent het festival in de schouwburg. Merkwaardig genoeg doen ze dat niet met dans, maar met de zes uur durende vertelvoorstelling *And on the Thousandth Night*. Daarin recycleren acht improviserende acteurs verhalen die op dat moment deel uitmaken van hun leefwereld, en het publiek mag vrij in- en uitlopen. Het is, aldus Etchells, een poging om 'the longest bedtime story ever' te vertellen. De schrijver-acteur presenteert ook twee video's later tijdens het festival. *Instructions for forgetting* (zondag 5 oktober) is een collage van homevideofragmenten die een brug slaat tussen intieme menselijke verhalen en de bredere culturele en politieke gebeurtenissen. *Insults and Praises* is dan weer een samenwerking met Vlatka Horvath van precies een uur lang, waarin de kunstenaars elkaar afwisselend de hemel inprijzen en de grond inboren.

Horvath is ook met zeven eigen video's present in de expohal van het STUK.

Daarin vertelt ze geen verhaaltjes, maar toont ze 'een persoon' die abstracte rituelen uitvoert of loops die een bepaald moment steeds maar herhalen en uitvergroten. Deze video's zijn bijna elke dag gratis te bekijken van elf tot elf.

Enquête

De Braziliaan Bruno Beltrão brengt met zijn gezelschap dan weer de Europese première van zijn nieuwe voorstelling *Telesquat*. Dit wonderkind, dat vanaf zijn vijftiende al een eigen compagnie had

waarmee hij deelnam aan wedstrijden in Europa, heeft een sprekend break dance- en hiphopverleden. Met de fusievoorstelling die hij dit keer zal tonen, toont Beltrão hoe de Braziliaanse dans zich net zoals elders afvraagt hoe ze traditionele elementen met hedendaagse invloeden kan vermengen.

Andere voorstellingen zijn er van onder andere Edit Kaldor (Hongarije), die in *Or Press Escape* de bedrieglijk herkenbare situatie toont van een vrouw achter haar computerscherm maar die ombouwt tot een heel theatrale fictie, en van Cuqui Jerez, een Spaanse artieste die de relatie onderzoekt

tussen de film- en de theaterruimte. Het uitgangspunt waarvan *Chunky Move* vertrekt, de afsluiter van het festival op 16 en 17 oktober, is eveneens onweerstaanbaar: dit Australische gezelschap liet zich voor de voorstelling *Wanted: Ballet for a contemporary democracy* inspireren door de resultaten van een enquête waarin 2800 toeschouwers hun voorkeuren betreffende hedendaagse dans duidelijk maakten. Of dat de ideale, meest gesmaakte opvoering zal opleveren, zal blijken in de schouwburg.

Behalve deze video's en zaalvoorstellingen zorgt KLAPSTUK ook voor een rijke randprogrammatie die eigen is aan de festivalsfeer. Elke avond is er immers *Le Séminaire*, een heus voorprogramma dat om 20 uur begint, een uur voor de eigenlijke voorstelling. Daarin worden de resultaten getoond van workshops waarin groepjes jonge dansers zich buigen over vragen zoals 'Wie ben ik als danser anno 2003?', 'Ontstaat dans op het podium of in het hoofd van de toeschouwer?' en 'Hoe presenteer ik mezelf?' Een intelligente smaakmaker dus die gratis te bekijken is met een ticket van de avondvoorstelling. Ook worden in de zaal van Cinema Zed dagelijks films vertoond die Jérôme Bel thematisch vond aansluiten bij de thematiek van de voorstellingen. Zo komt het dat prenten van klassieke meesters zoals Godard (*Une femme est une femme*, '61) en Antonioni (*L'eclisse*, '62) te bekijken zijn, maar ook de recente Hollywoodhits *The Truman Show* en *Gladiator*.

En er is nog meer lekkers voor de geïnteresseerden. Elke dinsdag en donderdag vinden er gesprekken plaats met de aanwezige artiesten, gemodereerd door Alain Platel, Jérôme Bel en Sally De Kunst, die sinds dit seizoen de dansprogrammatie van het STUK verzorgt. Bovendien wil KLAPSTUK de ruimte laten voor spontane ontmoetingen op het binnenplein, in de bar, of ergens anders in het merkwaardig ontworpen STUKgebouw. Een dagelijkse nieuwsbrief ligt ten slotte her en der voor het rapen en informeert over aanwezige dansers en choreografen en nodigt met korte recensies uit tot discussie over de voorstellingen.

KLAPSTUK 11 vindt plaats van 3 tot 17 oktober in het STUK, Naamsestraat 96. Informatie over de programmatie, de artiesten en de voorstellingen vind je op www.stuk.be.

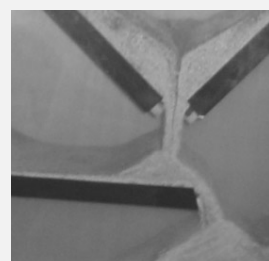
Veto zoekt studenten die willen meewerken als

Schrijver

Lay-outer

Cartoonist

Fotograaf

veto@veto.be

Het Elixir

episode 02

WAT VOORAFGING: Nico Vranken, vierendertig en redelijk gelukkig in het leven, krijgt het overlijdensbericht van de mysterieuze 'Nonkel Door'. Hij lijkt er erg door geschokt en trekt zich terug om te kunnen nadenken.

Fij was vijf, wilde alles van de wereld weten en zou die verkennen met zijn driewieler. Urenlang racete hij door de straten van de wijk waar hij woonde, maakte de hele buurt onveilig. De vrouw van het krantenwinkeltje had hem al een keer bij zijn kraag gevat en hem met driewieler erbij terug thuis afgeleverd met de woorden dat ze de volgende keer dat hij tegen haar schenen zou rijden, niet zo mild zou zijn.

Op een dag reed hij van de kasseiweg naar beneden, het helmpje dat hij van zijn vader had gekregen ver over zijn oren en ogen zodat hij niet echt kon zien waar hij reed. Hij beseftte pas dat hij iets verkeerd had gedaan toen hij tot stilstand kwam in het midden van de straat. Er waren daar geen obstakels, zo wist hij. Hij moest weer tegen iemand opgereden zijn. Langzaam hief hij zijn hoofd omhoog, het helmpje zakte daarbij zo ver naar achteren als toegelaten werd door het riempje dat rond zijn gezicht zat. Voor hem stond gelukkig niet de dikke vrouw van de krantenwinkel.

Er stond een grote, magere man met een lange regenjas en een geklede hoed. In zijn hand droeg hij een grote zwarte koffer. De schoenen, het enige wat Nico kon zien zonder dat de helm al te veel bewoog, waren gepoetst tot ze blonken. De man sprak niet en Nico durfde zich niet bewegen op zijn driewieler. Hij had deze man nog nooit gezien en wist niet of hij ermee zou kunnen lachen of niet. Als het de man van nummer veertien was geweest, zou die hem waarschijnlijk van zijn driewieler hebben getild, hem op zijn schouders geplaatst en zo met hem de straten doorgewandeld, de driewieler losjes in de hand. Maar deze man had hij nog nooit gezien.

Een paar minuten bleef het stil, zwegen de twee betrokkenen van de aanrijding en wisselden ze enkel een langgerekte blik uit. Dan zette de man de koffer op grond neer en bracht zijn hand naar zijn hoofd. Hij nam zijn hoed af, wreef er over met de mouw van zijn regenjas.

"Zo, jongeman," zei de man met een donkere, dreigende stem.

"Excuseer meneer," stamelde Nico gauw, in de hoop dat het nog iets goed zou maken. Hij dacht aan de les die zijn moeder hem had bijgebracht. Hoe je grote mensen beleefd aanspreekt. Met twee woorden en je excuseert jezelf. Je zegt niet gewoon 'sorry' of 'pardon', maar 'excuseer' of 'excuseert u mij'. Hopelijk was de man onder de indruk van zoveel manieren. Maar die liet op geen enkele manier merken dat hij het op prijs stelde dat de kleine jongen zo beleefd was geweest. Daarentegen zei hij net iets wat de jongen helemaal niet verwacht had.

"Vertel me eens, jongeman, waar vind ik de Kloosterstraat nummer tweeëndertig?"

De jongen stapte van zijn driewieler, duwde zijn helm, die met die beweging naar voren was gezakt, terug naar achteren en zei dan vrank:

"Dat is bij ons thuis!"

"Alleraardigst," zei de man, meer niet. Hij liet zich door Nico meenemen naar het huis. Een jonge vrouw met een schort deed open en dacht meteen dat haar zoon weer een draai rond zijn oren verdiende. Ze had het scenario dat hij werd thuisgebracht door iemand met bezerde schenen iets te vaak gezien.

"Jij kleine vlegel!" riep ze uit, maar haar zoon protesteerde meteen.

"Mama, mama, deze meneer wil u spreken."

"Naar binnen jij, stouterik, naar je kamer. En je komt er niet uit voor ik je het zeg!" riep de moeder, nog niet goed beseffend dat het slachtoffer van haar zoon er deze keer niet zo'n probleem van maakte. Maar Nico had geleerd zijn

moeder te gehoorzamen, dus deed hij wat hem opgedragen werd. Hij duwde zijn driewieler de gang op, liet die daar in een hoekje staan en sjokte de trap op.

"Mevrouw," sprak nu de vreemdeling, "ik denk dat er een misverstand is. Uw zoon is een uiterst brave en beleefde jongeman, u mag er trots op zijn."

De jongen stopte halverwege de trap. Zijn hoofd, dat hij diep gebogen had om zijn spijt uit te drukken, ging nu terug de hoogte in. Kon hij geloven wat hij hoorde, nam de man het werkelijk voor hem op, verdedigde hij hem? Hij voelde zich een beetje rood worden, zag hoe zijn moeder zelfs een beetje rood werd.

Zijn moeder wilde iets terug zeggen tegen de man, maar die gaf haar de kans niet.

"Mevrouw, ik heb aan het berichtenbord in het dorp gelezen dat u een kamer te huur heeft. Ik zou die graag betrekken, als u er geen bezwaar tegen hebt, natuurlijk."

De man heette Isidoor Van Nieuwenhuize, maar Nico mocht Nonkel Door zeggen. Zijn moeder vond hem in het begin een vreemde snuiter, hij zat altijd maar op zijn kamer. Het leek alsof Nonkel Door geen werk had, maar toch betaalde hij maandelijks zijn huur. De vader van Nico vond hem echter een aangename kerel, hij ging er geregeld een pint mee drinken in de stad. Nonkel Door bleek een goede biljarter te zijn en dat was zeer naar de zin van de pater familias.

Nico was meteen verkocht aan Nonkel Door. Hun kamers waren vlak naast elkaar en vaak lag de jongen wakker, luisterend naar de vreemde geluiden die uit de belovende kamer kwamen. Nonkel Door kon ook de mooiste verhalen vertellen, hij was in Afrika geweest en had vele andere delen van de wereld gezien. Hij leerde Nico de Europese hoofdsteden en toonde hem welke de langste rivieren ter wereld waren. Zijn kamer was een paradijs aan schatten. Er stond een fles waar een bootje in gevangen zat en hij had een afgevallen slangenhuid van wel een halve meter lang. Er was een sigarenkistje vol met woestijnzand en een beeldje van een Indische god uit puur ivoor. In het zakje van zijn gilet zat een horloge dat helemaal niet gelijk liep met dat van vader. Het was de tijd in New York, had Nonkel Door verteld en Nico geloofde hem zoals hij alles geloofde.

Er stonden wel honderd flesjes met vreemde vloeistoffen verspreid over de planken en rekken. In sommige zat een geneesmiddeltje, vertelde Nonkel Door, maar andere waren gevuld met het gif van een Zuid-Amerikaanse spin. Er stond een boekenkast in zijn kamer, maar die was te klein voor al zijn atlanten, kaarten en naslagwerken. De jongen kon uren verdwalen in de verhalen. Zijn driewieler had al lang afgedaan. Wie wil nu de omliggende straten ontdekken met een fietsje als de hele wereld te ontdekken valt in de kamer naast de zijne.

Henrica'h

(wordt vervolgd...)

PROGRAMMA VAN 1 OKTOBER T.E.M. 7 OKTOBER 2003

<p>WOENSDAG 1 OKTOBER</p> <p>15u JEUGDFILM: LARS DE KLEINE USBEER 20u BC: DE LAATSTE NACHT VAN DE NACHTMAN 22u30 MADAME SATĀ</p> <p>DONDERDAG 2 OKTOBER</p> <p>20u VENGO 22u30 MADAME SATĀ</p> <p>VRIJDAG 3 OKTOBER</p> <p>20u UNE FEMME EST UNE FEMME 22u30 VENGO</p> <p>ZATERDAG 4 OKTOBER</p> <p>20u MADAME SATĀ 22u30 GLADIATOR</p> <p>ZONDAG 5 OKTOBER</p> <p>15u JEUGDFILM: LARS DE KLEINE USBEER 20u NO SEX LAST NIGHT 22u30 VENGO</p> <p>MAANDAG 6 OKTOBER</p> <p>20u MADAME SATĀ 22u30 SHARON LOCKHART</p> <p>DINSDAG 7 OKTOBER</p> <p>20u GLADIATOR 22u30 BC: DE LAATSTE NACHT VAN DE NACHTMAN</p>	<p>MADAME SATĀ Karim Ainouz / Brazilië - Frankrijk / 2001 / 1u 43 min / Met : Lazaro Ramos, Marcelia Cartaxo, Flavio Bauraquí, Fellipe Marques e.a. ...</p> <p>Rio de Janeiro, de jaren dertig. De boomlange, gespierde, zwarte João woont met prostitué Laurita, haar dochtertje en de malkees Taboo in een pension in de beruchte achterbuurt Lapa tussen de pooiers, hoeren en dealers. Aan João's scharrelaar bestaan komt een einde als hij na de gewelddadige oplossing van een conflict in de cel belandt en na zijn vrijlating een nieuwe carrière begint als dragqueen in de Blauwe Donau club. De eigenaar van deze nachtclub heeft het alleen niet zo op homo's en zwarten... "Het zwoele camerawerk - vol kleurrijke contrasten en indringende close-ups - en de hoofdrol van Lázaro Ramos maken Madame Satā tot een bijzondere film." (De Volkskrant)</p>	<p>KLAPSTUK #11</p> <p>"Een festival moet een platform zijn waarin vele verschillende disciplines aan bod komen", aldus Jérôme Bel, curator van de 11e editie van het internationaal danstheaterfestival Klapstuk. En film mag dan natuurlijk niet ontbreken. Jérôme Bel stelde een zeer eigenzinnig programma samen van films die stuk voor stuk handelen over de kracht van het spektakel en die kritisch staan ten opzichte van hun eigen medium. Deze week staan volgende titels op de affiche: UNE FEMME EST UNE FEMME GLADIATOR NO SEX LAST NIGHT SHARON LOCKHART (GOSHOGAOKA + TEATRO AMAZONAS)</p> 	<p>WWW.CINEMAZED.BE</p> <p>BUITEN CATEGORIE DE LAATSTE NACHT VAN DE NACHTMAN Els Dietvorst & Firefly vzw asbl / BE / 2003 / 1u / Een coproductie met KFDA 2002</p> <p>Het Anneessensplein: een van de meest kosmopolitische buurten van Brussel, op een steenworp van het Zuidstation. Een pleisterplaats voor menselijke trekvogels, een onuitputtelijke bron van verhalen. Al vijf jaar lang ook een plek waar rond deze verhalen wordt gewerkt onder de titel "De terugkeer van de zwaluwen". Samen met enkele wijkbewoners en de Beurschouburg begon Els Dietvorst aan een hoge vlucht in verschillende etappes die stevast worden afgesloten door een presentatie voor publiek. In de hoofdrol: buurtbewoners en toevallige passanten. "De laatste nacht van de nachtman" is een film over een playbacknacht die zich afspeelde in oktober 2002, een prent over het verlangen om een ander te zijn. Voorafgegaan door de kortfilm DE VERBEELDING (10 min). De voorstelling van 1 oktober wordt ingeleid door regisseur Els Dietvorst</p>
---	---	---	---

CINEMA ZED (STUK)
NAAMSESTRAAT 96
3000 LEUVEN

Veto
 's-Meiersstraat 5
 3000 Leuven
 Tel 016/22.44.38
 Fax 016/22.01.03
 e-mail: veto@veto.be

Jaargang 30
Nummer 2
29 september 2003

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Verantwoordelijke uitgever:
 David Adriaen

Redactie:
 Joris Beckers, Laurens De Koster, Kris Malefason, Hanne Vermeiren

Medewerkers:
 David 'deadline' Adriaen, Joris 'Bratwurst' Beckers, Ben 'doping' Deboeck, Dries 'droedels' De Smet, Laurens 'laattijdig' De Koster, Corneel 'hotties' Haine, Willem 'Leffe' Lamont, Thomas 'Telenet' Leys, Jeroen 'venten' Vandromme, Ton 'Vlaanderen' van Weel jr, Hanne 'hopeloos' Vermeiren, Jeroen 'voorstelling' Versteete

Foto's:
 Pieter Baert

Internet:
<http://www.veto.be>

Reclame:
 Alfaset cvba - Leen Cuypers
 alfaset@chello.be - 016/22.04.66

Drukkerij:
 Kempenland (Herentals)
Oplage:
 9000 exemplaren
ISSN-nummer:
 0773-5162

Abonnementen:
 Binnenland: 10 euro
 Buitenland: 25 euro
 Overschrijven op rekeningnummer
 001-0959719-77

De open redactievergadering vindt iedere vrijdag plaats om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, Internet, K.U.Leuven-hostessen,...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres

Veto verkiest

Voor het academiejaar 2003-2004 is Veto nog op zoek naar een hoofdredacteur (v/m) en redactiesecretaris (m/v). Meer informatie over deze vacatures en functieprofielen zijn beschikbaar bij de redactie.

FOKKE & SUKKE WERDEN NAGEBELD

JA. UW FOLDER
 HEBBEN WE GELEZEN...

...ONDER 'T ETEN...

...HEEL IRRITANT
 WAS DAT!!!

www.foksuk.nl

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je iets??
 Kondig het gratis aan in de
e-Nieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief>

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je iets??
 Stop het gratis in de database
Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven

K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN
 Sportkledij, pennensets, sleutelhangers, paraplu's, enz.

OUDE MARKT 13

Open op werkdagen van 10-12u en 14-16u.

ALFA

• 02/10 om 22.00 u: Fuif in deBlauwe Kater.

APOLLOON

• 02/10 De neuk je rijk TD.

EKONOMIKA

• 30/09 om 20.00 u: Onthaalcantus, volg de kotsplashes!

MEDICA

• 01/10 om 22.00 u: TD in Albatros & Rumba.

MERKATOR

• 02/10 om 22.00 u: Temptation fuif in Albatros.

NFK

• 02/10 om 22.00 u: Peter- en meteravond.

PSYCHOLOGISCHE KRING

• 02/10 om 22.00 u: Openings-TD in de LIDO.

VRG

• 30/09 om 22.00 u: Openings-TD in Albatros, MusiCafé & Rumba. Volg de tapijten!

WINA

• 09/10 om 22.00 u: Big Opening TD in de LIDO.

Studiedag over de nieuwe genocidewet

Op vrijdag 3 oktober organiseren het Instituut voor Internationaal Recht en het studententijdschrift *Jura Falconis* in de aula Zeger Van Hee een studiedag over de nieuwe genocidewet. Kostprijs is 8 euro voor studenten. Inschrijven kan via studiedagjurafalconis@hotmail.com.

Kopstukkendebat van het LYSV

De liberale studenten van het LYSV organiseren dinsdag 30 september om 20u hun openingsdebat in aula PDS met Karel De Gucht (VLD), Pieter De Crem (CD&V), Saïd El Khadraoui (sp.a), Dirk Holemans (Agalev), Geert Bourgeois (N-VA) en Gerolf Annemans (Vlaams Blok). Moderator: Jurgen Verstrepen.

Activiteiten voor de agenda enkel
 melden via agenda@veto.be

“Leuvenaars klagen niet meer dan anderen”

Als student kom je al eens in aanraking met de Leuvense stadsdiensten. In het rijk van die andere keizer, Louis Tobback, durft er echter ook al eens iets foutlopen. Wie zich onheus behandeld voelt door de administratie of politie, kan terecht bij de Leuvense ombudsvrouw.

Thomas Leys

Catherine Leuckx: «In de beleidsnota van de vorige legislatuur was de oprichting van een ombudsdienst opgenomen. Eerst was er een systeem met meldingskaarten, maar later is gebleken dat er ook nood was aan echte tweedelijns-klachtenbehandeling, wat onze doelstelling is. De gemeenteraad heeft een reglement opgesteld, waardoor we in september 1996 konden starten.»

Veto: Was die dienst dan nodig omdat er zoveel klachten waren?

Leuckx: «Dat kun je natuurlijk niet weten. Leuven was trouwens pas de tweede stad in Vlaanderen, na Antwerpen, waar een ombudsdienst werd opgericht. Sindsdien is het aantal klachten steeds in stijgende lijn gegaan, wat uiteraard ook te maken heeft met de grotere bekendheid van de ombudsdienst. De mensen horen van hun bureaus of kennissen dat we bestaan en zo komt men bij ons terecht.»

«De mensen weten nu ook preciezer wat we doen en niet doen. Zo kunnen we bijvoorbeeld geen klachten behandelen die al meer dan een jaar oud zijn. Naast echte klachten, behandelen we overigens wel nog steeds veel vragen van mensen die op de één of andere manier verdwaald zijn geraakt in de administratie. Wij proberen ze dan op weg te helpen.»

Veto: Hoe komen die klachten dan hier terecht?

Leuckx: «Mensen kunnen steeds bij ons langskomen, tijdens het spreekuur of daarbuiten. Naast mondelinge klachten, kan men ons ook schriftelijk bereiken via de post of fax. Vooral de laatste twee jaar ontvangen we ook veel klachten via e-mail. Bij iedere klacht onderzoeken we dan eerst of we bevoegd zijn. Als iemand bijvoorbeeld problemen heeft met het verkrijgen van een bouwvergunning, dan kunnen we die persoon in principe niet zomaar helpen omdat de bestendige deputatie daar de hogere beroepen behandelt. In gerechtelijke procedures mogen wij niet tussenkomen. Natuurlijk proberen we de mensen dan wel door te verwijzen naar de juiste instantie.»

Veto: Voor bijna een derde van de klachten zijn jullie onbevoegd. Hoe komt dat?

Leuckx: «Veel dossiers zijn erg complex en het is niet altijd duidelijk waar het probleem precies zit. Neem nu de leegstandsbelasting of ruimtelijke ordening. Soms zit het dossier vast bij de Vlaamse overheid en niet in Leuven. Dan moeten wij het dossier overmaken naar de Vlaamse Ombudsdienst. Omgekeerd ontvangen wij ook veel dossiers. Gelukkig is er regelmatig overleg tussen de verschillende ombudsdiensten om een snelle behandeling mogelijk te maken.»

Veto: Kan iedereen beroep doen op de Leuvense ombudsdienst?

Leuckx: «Ja. Iemand uit Knokke-Heist die een probleem heeft met de Leuvense politie of iemand wiens ouders in Leuven zijn begraven kan een klacht indienen. Ook studenten kunnen hier dus terecht, hoewel dat nog eerder beperkt is. Wat er wel vaak gebeurt, is dat er in juni en september veel studenten langskomen om examens uit te stellen. Ze verwarren ons dan met de ombudsdienst van hun faculteit. (lacht) Ik probeer ze dan wel altijd rustig uit te leggen dat ze hier verkeerd zijn.»

Veto: Ik lees in jullie jaarverslag dat er iemand

zich zelfs wou laten ontlopen...

Leuckx: «Dat maakt deel uit van onze onmiddellijke dienstverlening. Daar kruipen natuurlijk ook veel tijd in. We hebben toen eerst naar het bisdom gebeld waar men ons niet kon antwoorden. Uiteindelijk heb ik dan toch de uitleg gekregen van professor Rik Torfs (faculteit Kerkelijk Recht, tl). Dat is natuurlijk een speciaal geval, maar je vraagt je natuurlijk wel af waar mensen met dat soort kwesties anders nog terecht kunnen.»

Muis

«Een ander grappig geval was een vrouw die ons een tijdje geleden telefoneerde omdat ze een muis in haar living had gezien. (lacht) We hebben haar toen aangeraden naar de dierenspecialzaak te gaan om muizenvergift te kopen. En dan is er nog iemand uit de Kempen geweest die ons vroeg hoe hij een cocktail moest maken. Uiteindelijk bleek dat 1207 van Belgacom regelmatig ons telefoonnummer doorgaf wanneer ze daar de mensen niet verder konden helpen...»

«Soms zegt men ook dat de ombudsdiensten in Vlaanderen de verzuring in de samenleving ondervangen. Mensen die ten einde raad zijn, kunnen bij ons nog verder geholpen worden. Door de jaren heen weten we immers waar de mensen een antwoord op hun vraag kunnen krijgen. Voor problemen met sociale huisvesting of voor consumentenproblemen zijn er meestal specifieke

langere termijn te verbeteren.»

«Heel wat dossiers raken opgelost nadat we een brief hebben gestuurd. Dat is wel opvallend. Natuurlijk hopen we dan dat dergelijk probleem zich in de toekomst niet meer stelt. Correspondentie opvolgen is trouwens één van de algemene aanbevelingen die we ieder jaar doen. Brieven en mails zouden altijd een antwoord moeten krijgen binnen een redelijke termijn.»

«Als onze tussenkost niets uithaalt en we van mening zijn dat er echt wel een belangrijke norm van behoorlijk bestuur is geschonden, hebben we wel nog altijd een stok achter de deur: gegronde klachten leggen we immers steeds voor aan het schepencollege. Ook in het jaarverslag worden die opgenomen, zodat ook de pers er kennis van krijgt.»

Veto: Is er soms ook druk van de schepenen of andere politici op jullie werking?

Leuckx: «Dat gebeurt zelden. Uiteindelijk is het het stadsbestuur dat beslist heeft dat er een ombudsdienst moest komen. Dan moeten hier ook de consequenties van gedragen worden. Wij zijn hier niet om rozen toe te werpen, maar wel om kritiek te leveren. Natuurlijk is niet iedereen even blij

“Tijdens de examenperiode komen veel studenten langs die denken dat ze hier examens kunnen uitstellen.”

len. Daar is dan ook een tuchtsanctie uitgesproken.»

Veto: Veel inwoners klagen ook over allerlei werken die hinder veroorzaken. Krijgen jullie niet veel te maken met het “not in my backyard”-syndroom?

Leuckx: «Natuurlijk wil iedereen voor zijn huis het beste. Ons antwoord is dan meestal dat het publieke belang soms voorrang moet krijgen op het particuliere belang. Het enige wat wij dan kunnen doen, is onderzoeken of de stad behoorlijk en zorgvuldig heeft gehandeld. Soms is het immers nog mogelijk om door kleine toch nog de situatie te verbeteren.»

Veto: Iemand klaagt over het feit dat een eenvoudig afschrift bij de dienst bevolking vijftien

euro kost. Kunnen jullie daarover oordelen?

Leuckx: «Neen, dat is een zaak van algemeen beleid. Die tarieven worden door de gemeenteraad vastgesteld en dat is dus een politieke beslissing. Ook rond de kotbelasting hebben we een aantal klachten gekregen van kotbazen die niet wisten dat die verhoogd was en die wilden doorrekenen aan hun studenten. Dat is natuurlijk niet de bedoeling — het is een belasting op de verhuurder —, maar ook daar kunnen wij geen standpunt innemen omdat die belasting een zaak is van beleid en niet van administratie. De grens is echter soms vaag. Het bekende geval van de lage paaltjes op de Meir in Antwerpen, waar al die mensen over struikelen, is een goed voorbeeld. Is dat dan beleid of gewoon een slechte uitvoering van het beleid?»

Rolstoel

Veto: Waarom is de politie haast ieder jaar koploper wat de klachten betreft?

Leuckx: «Dat is zeker niet typisch Leuven; ook in de andere steden met een ombudsdienst gaan de meeste klachten over de politie. Dat is begrijpbaar omdat mensen nu eenmaal vaak met de politie te maken krijgen en dit ook in een meer gespannen sfeer verloopt. Bij de bibliotheek loopt er bijvoorbeeld ook wel al eens iets fout, maar dat lokt minder controverse uit. De politie, maar ook diensten als ruimtelijke ordening en zo, hebben een sanctionerende bevoegdheid, dus het is normaal dat mensen zich vaak ontevreden voelen.»

«Dat neemt niet weg dat sommige klachten over de politie gegrond zijn. We ontvangen klachten over onbeleefde agenten, maar het is moeilijk om zo'n dingen te onderzoeken. Wanneer bepaalde namen echter steeds terugkomen, dan signaleren we die dingen natuurlijk wel. De politie ontkent die dingen dan ook niet altijd. Zo hadden we dit jaar het geval van een gehandicapte studente wiens rolstoel was gestolen en waarbij een agent geweigerd had een proces-verbaal op te stel-

Auto

Veto: Ontvangen jullie veel studentgerelateerde klachten?

Leuckx: «Dat werkt in twee richtingen. De mensen die rond de Oude Markt wonen, klagen natuurlijk wel al eens omtrent overlast. Anderen hebben dan weer problemen met studenten die met de auto naar Leuven komen en zich parkeren in hun straat. Meestal geven we dat dan door aan de politie die daar strenger op toeziet. Omgekeerd zijn er ook veel zenuwachtige studenten die in juni met ons contact opnemen omdat er werken plaatsvinden in hun straat, omdat ze dan niet kunnen studeren. Dat zijn zo de klassiekers. Als je echter weet dat er zo'n dertigduizend studenten in Leuven zijn, dan valt het aantal klachten eigenlijk vrij goed mee.»

Veto: Klaagt de Leuvenaars dan minder dan de gemiddelde Vlaming?

Leuckx: «Men zegt wel eens: ‘Hoe hoger op de Dijle, hoe meer men klaagt’. (lacht) In Mechelen zouden er meer klachten zijn. Er is echter te weinig onderzoek beschikbaar om dat precies te meten. Het feit dat er klachten zijn, is geen negatieve zaak. Het bestuur trekt daar tenslotte ook lessen uit. Uit bepaald onderzoek zou immers blijken dat achter iedere klager eigenlijk vierentwintig andere mensen zitten die ook een probleem hebben, maar geen klacht indienen.»

organisaties waar wij dan gegevens over hebben.»

Veto: Word je als ombudsvrouw ook niet een beetje gezien als een boeman door de ambtenaren?

Leuckx: «De meeste stadsdiensten kunnen intussen goed met onze aanwezigheid leven. We willen trouwens geen heksenjacht organiseren. Daarentegen hebben we wel een erg onafhankelijk statuut zodat het voor ons ook werkbaar is. Eens per jaar leggen we ons jaarverslag voor aan de gemeenteraad wat dan het orgaan is waar we verantwoording aan afleggen. Het is tenslotte onze bedoeling om op basis van de klachten ook aanbevelingen en adviezen te geven om de klantvriendelijkheid op